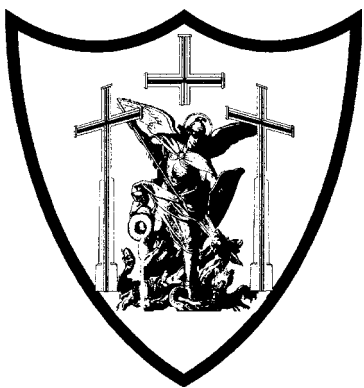

ROTA

Słyszalne na Litwie
na falach krótkich

RADIO MARYJA
KATOLICKI GŁOS W TWOIM DOMU

poniedziałek - sobota - od 7⁰⁰ do 9¹⁵,
niedziela - od 8⁰⁰ do 10⁰⁰ - 15455 kHz (25 m).
Codziennie od 17⁰⁰ do 24⁰⁰ - 7400 kHz (41 m)

DODATEK HISTORYCZNO-PATRIOTYCZNY DLA POLAKÓW NA LITWIE

4-10 września 2025 r., nr 1376

Nowy attaché obrony Polski akredytowany na Litwie

Wzmocnienie zacieśniających się relacji

W Ministerstwie Obrony Kraju został akredytowany do pracy na Litwie nowy Attaché Obrony, Wojskowy, Morski i Lotniczy przy Ambasadzie RP w Wilnie, pułkownik Sławomir Świątek.

„Działania nowego attaché obrony wzmocnią dwustronną współpracę obronną między Litwą a Polską oraz przyczynią się do współpracy w formacie NATO i Unii Europejskiej” – podkreśla w komunikacie Ministerstwo Obrony Kraju.

Polska jest strategicznym partnerem Litwy w dziedzinie obronności. Od 2006 roku polscy żołnierze bardzo aktywnie uczestniczą w misji NATO Air Policing w państwach bałtyckich – pod koniec lipca 2025 roku odbyli już 13. dyżur w krajach bałtyckich.

„Relacje litewsko-polskie w ostatnich latach szczególnie zacieśniły się w obszarze bezpie-

czeństwa i obrony, odpowiadając na rosnące wyzwania w regionie. Oba kraje aktywnie współpracują w ramach NATO i UE, dążąc do wzmocnienia wschodniej flanki Sojuszu – od wspólnych ćwiczeń wojskowych po projekty infrastrukturalne, takie jak proponowana linia obrony na granicy UE z Rosją i Białorusią. Ponadto Litwa wspólnie z Polską, Estonią i Norwegią realizują nabycie polskiego systemu obrony powietrznej bardzo krótkiego zasięgu VSHORAD (Very Short Range Air Defence System) „Piorun” – wskazuje ministerstwo obrony.

Jak podano, współpraca litew-

Dokończenie na s. 4

Dom Polski w Ejszyszkach obchodzi 25-lecie działalności

Polskość to nie tylko język, to wspólnota serc

25. urodziny Domu Polskiego w Ejszyszkach i pożegnanie lata – 30 sierpnia mieszkańcy Ejszyszek mieli aż kilka powodów do świętowania. Wydarzenie pozwoliło wspólnie spędzić czas, zanurzyć się w występy festiwalu kultury polskiej i młodzieżowo pożegnać lato.

Dom Polski w Ejszyszkach zaprosił gości przed Centrum Rozrywki i Biznesu, przygotowując imponujący program pełen gwiazd. Koncert otworzył zespół ludowy „Perła” z rejonu wileńskiego. Artyści aktywnie dbają o zachowanie, pielęgnowanie i popularyzację tradycyjnych tańców, a swoją pasją dzielą się z publicznością.

Na scenie nie brakowało energii i emocji – tańce zespołu „Perła” emanowały żywotnością i zachwycały widzów dynamiką. Każdy ruch był pewny i zdecydowany, a jednocześnie lekki. Obroty, skoki i gracia tancerzy w połączeniu z uśmiechami i spojrzeniami ukazywały wspólnotę

Dokończenie na s. 4

Początek nowego roku szkolnego w szkołach Wileńszczyzny

Małe sukcesy inspiracją do wielkich osiągnięć

Znowu wrzesień, znowu nowy początek i znowu gwar w szkołach. Powracamy do codzienności, a jednocześnie otwieramy drzwi nowym możliwościom nauki, poznawania, rozwoju i nawiązywania przyjaźni. Nowy etap w historii każdej szkoły rozpoczynają nauczyciele, uczniowie i studenci oraz ich rodzice.

1 września, po wakacjach, do szkół należących do gestii Samorządu Rejonu Solecznickiego wróciło 2815 uczniów 1 – 12 klas, z których część przekroczyła próg szkoły po raz pierwszy. W sumie w szkołach rejonu razem z uczniami tzw. zerówek uczyć się będzie 3079 uczniów.

Maksyma tygodnia:

„Umiejętność obserwowania bez oceniania jest najwyższą formą inteligencji”.

Jiddu Krishnamurti

Niebowskazy

RACHUNEK DLA DOROSŁEGO

*Jak daleko odszedłeś
od prostego kubka z jednym uchem
od starego stołu ze zwykłą ceratą
od wzruszenia nie na niby
od sensu
od podziwu nad światem
od tego co nagie a nierozbrane
od tego co za wielkie nie tylko z daleka ale i z bliska
od tajemnicy niewykładanej na talerz
od matki która patrzyła w oczy żebyś nie kłamał
od pacierza
od Polski z raną*

ty stary koniu

Ks. Jan Twardowski

Dokończenie na s.6

**ZWIĄZEK POLAKÓW
NA LITWIE**

**Wileński Rejonowy Oddział
koła ZPL wraz z gośćmi
z Wilna i Trok**

zapraszają na Imprezę Dożynkową

**„DOŻYNKI
WILEŃSZCZYZNY”**

7 września 2025 r.

- 11:00 – Msza św. w kościele pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Mickunach (ul. Szkolna 19);
- 12:30 – początek imprezy na stadionie przy Gimnazjum w Mickunach (ul. Leśna 2 B).

W PROGRAMIE:
Prezentacja wiejskich
zagród dożynkowych,
podziękowanie dla
rolników, gospodyń i
gospodarzy zagrod
oraz świąteczny
koncert zespołów
Wileńszczyzny,
około godz. 16:00
występ zespołu „Wiza”.

PARTNERZY MEDIALNI:

NASZA GAZETA TYGODNIK WILEŃSZCZYZNY I24.lt Wilnoteka.lt TVP WILNO

Gmina Gierwiszki w rejonie sołecznickim miała swoje święto

W atmosferze życzliwości i poczuciu wspólnoty

W Gierwiszkach odbyło się święto gminy. Była to świetna okazja do spotkania i wspólnego spędzenia czasu w atmosferze muzyki, zabawy i wzajemnej życzliwości.

Zwracając się do zebranych, starosta gminy Gierwiszki Paweł Kazarin podkreślił, że to święto jednocy spoteczność. Wyraził też zadowolenie z tak liczny udziału mieszkanców. Obecny na uroczystości mer rejonu sołecznickiego Zdzisław Palewicz życzył wszystkim zdrowia, szczęścia i dobrego nastroju. Do

Gierwiszek przybył poseł do Parlamentu Europejskiego Waldemar Tomaszewski, wicemer rejonu sołecznickiego Waldemar Śliżewski, proboszcz parafii sołecznickiej Stanisław Maciukiewicz, aby wspólnie z mieszkańcami przeżywać święto. Waldemar Tomaszewski podziękował organizatorom i podkreślił znaczenie wspólnotowości, która wzmacnia gminę i cały rejon.

Podczas święta brzmiała muzyka ludowa, pop i disco. Przed publicznością wystąpiła znana piosenkarka Ewelina Szaszenko, zespoły „Dar ne sutema”, „Skalars”, „Stars Band”.

Obok sceny na najmłodszych czekały zajęcia edukacyjne – dzieci wspólnie rysowały, tworzyły rzeźby z plasteliny. Podczas uroczystości czynne były strefy rozrywkowe i gastronomiczne. Uczestnicy raczyli się kielbaskami ufundowanymi przez Centrum Wspólnoty w Trybańcach.

Pomimo chłodnej i deszczowej pogody wspólna zabawa udała się. Było to święto radości i wspólnoty. Mieszkańcy gminy Gierwiszki po raz kolejny udowodnili – razem jesteśmy silniejsi.

Fot. salcininkai.lt

WIEŚCI z Wileńszczyzny

Edukacja „Zielone kształcenie”

Organizacja „Žalasis taškas” organizuje cykl edukacji „Zielone kształcenie” w trybie online. 11 września o godz. 13.00 odbędzie się lekcja dla nauczycieli klas początkowych pt. „Zielone kształcenie w procesie wychowania”, a o godz. 14.00 dla nauczycieli klas starszych. 18 września o godz. 9.00 i 10.00 odczyty o prawidłowym sortowaniu będą skierowane do uczniów klas zerowych i początkowych, a o godz. 13.00 – do uczniów klas starszych i dorosłych zainteresowanych ekologią. 25 kwietnia o godz. 9.00 i 10.00 będą prowadzone zajęcia twórcze poświęcone Europejskiemu Tygodniowi Ruchu, celem którego jest promowanie aktywności fizycznej i zdrowia psychicznego.

Stulatka ze Strakiszek

Mieszkanka Strakiszek Stanisława Zacharewska obchodziła 100. Urodzin. Z tej okazji zawitali do niej goście z samorządu rejonu trockiego, mer Andrius Šatevičius, wicemer Jolanta Abucevičienė, staroscina gminy Stare Troki. Wręczyli kwiaty, prezenty, złożyli życzenia mocnego zdrowia, pogodnych dni i miłości bliskich.

Zbiórka odpadów wielkogabarytowych

W dniach 8 – 22 września z terytorium starostwa gminy Rudziszki będą zbierane odpady wielkogabarytowe (stare meble, zużyta technika bytowa, nieużywane rowery). Chętni pozbycia się starych gratów powinni zarejestrować się pod nr tel. (+370 528) 57214.

Zakończenie cyklu „Migrujące kino: filmy inspirowane książkami”

W ciągu całego sezonu letniego w rejonie trockim odbywało się przedsięwzięcie kulturalne pt. „Migrujące kino: filmy inspirowane książkami”. Zostało wyświetlonych 7 filmów w różnych miejscowościach rejonu. Uwieńczeniem 10 z kolei przedsięwzięcia był pokaz filmu „Madam Clicquot” w Wysokim Dworze. Jest to dramat biograficzny o Barbe-Nicole Ponsardin Clicquot (1777-1866), pierwszej kobiecie, która prowadziła dom szampa, firmę zajmującą się produkcją i sprzedażą szampa. Przejęła go po śmierci męża i świetnie prowadziła interesy.

Ćwiczenia wojskowe

W dniach 8-12 września na terytorium rejonów malackiego, janowskiego, wilkomierskiego, szyrwinckiego, święciańskiego i wileńskiego zaplanowane są ćwiczenia wywiadu wojskowego wielonarodowej grupy wojsk NATO na Litwie. Podczas ćwiczeń będą się odbywały przemarsze, przemieszczal transport kołowy. Żołnierze będą ćwiczyli z bronią.

Zespół folklorystyczny „Vejelis” i chór „Primo vera” zapraszają...

Zespół folklorystyczny „Vejelis”, działający przy Centrum Kultury w Szyrwintach zaprasza do swego zespołu nowych członków w wieku 9-14 lat. Zajęcia będą się odbywały w środy w godz. 16.00 – 17.30 i w piątki w godz. 15.00 – 16.30. Są one gratisowe. Rodzice, którzy chcą aby ich pociechy były w zespole, powinni skontaktować się z Daivą Pelėdaite pod nr tel. +370 67 401677 lub emailiem dpeledaite@gmail.com.

Chór „Primo vere” też zaprasza nowych członków do siebie. Repetycje odbywają się w poniedziałki i czwartki w godz. 18.30 – 20.00 w siedzibie Centrum Kultury w Szyrwintach. Chętni śpiewania w chórze powinni zarejestrować się pod nr tel. +370 60421679 kul emailiem choras.primovera@gmail.com.

Święto w Łabonarach

6 września w Łabonarach odbędzie się święto miasteczka. O godz. 14.00 zostanie zorganizowany kiermasz, od godz. 15.00 można będzie polatać helikopterem. O godz. 16.00 w łabonarskim kościele Narodzenia NMP zostanie odprawiona Msza św. O godz. 17.00 nastąpi uroczyste otwarcie święta. Następnie rozpocznie się koncert z udziałem kapeli „Kaimynai”, grupy „Hiperband” i grupy „Bičiuliai”. Nie zabraknie też zabaw dla dzieci, m.in. będą one mogły pohasać sobie na batutach. Wszyscy przybyli zostaną uczęstowani zupą rybną. Uwieńczeniem imprezy będą fajerwerki.

Jan Lewicki

Ruginienė: polityczna pacynka czy dominantka?

Inga Ruginienė, była minister opieki socjalnej w rządzie Gintautasa Paluckasa, została zatwierdzona przez Sejm jako kandydatka na nowego szefa rządu (wcześniej jej kandydaturę zaakceptował też prezydent Gitanas Nausėda). Media zagraniczne zauważają, że po zaprzysiężeniu „prawicowa opozycja” poluje wręcz na Ruginienė, aby utracić jej kandydaturę.

Obserwatorzy podkreślają, że Ruginienė brakuje doświadczenia politycznego, gdyż jest nowicjuszką w litewskiej polityce. Podziwiają zatem jej odwagę, by objąć stery rządów w kraju w tak trudnej sytuacji geopolitycznej. Sama Ruginienė reaguje na tego typu uwagi lakonicznym stwierdzeniem, że poradzi sobie, dobierając doradców „mądrzejszych od siebie”. Pomogą oni jej w przebrnięciu przez meandry wielkiej polityki bez większych błędów. Charakteryzując przyszłą premiera warto też zauważyć, że ma ona socjalną twarz w partii socjaldemokratów, wrażliwą na potrzeby gorzej usytuowanych, seniorów, rodzin. Może to oznaczać, że kurs nowego rządu będzie bardziej prosocjalny, a Ruginienė, jako była liderka jednego z litewskich związków zawodowych, większą uwagę będzie zwracała właśnie na postulaty związkowców. Już zresztą zapowiedziała, że „przyjdzie na urząd premiera” i załatwi bardziej sprawiedliwą indeksację emerytur w dobie drożyzny i ciągle uderzającej po kieszeniach mieszkańców inflacji. W trakcie negocjacji koalicyjnych socjaldemokraci zaakceptowali też postulat Akcji Wyborczej Polaków na Litwie, by zwiększyć pulę pieniędzy na dziecko do 200 euro (dla dzieci niepełnosprawnych zaś do 300 euro). Ta wyraźnie lewicowa wrażliwość Ruginienė nie uszła uwagi nawet mediów zagranicznych, które na ogół mało interesują się sprawami wewnętrznymi małych krajów jak Litwa. Tym razem jednak media niemieckie podkreślają, że lewicowa nowa litewska premier znalazła się na celowniku tamtejszej prawicy, która za wszelką cenę stara się „wpychać pałki jej do kół, szukając (na Ruginienė - ta.) materiałów kompromitujących”.

Na razie cała energia landsbergistów i ich liberalnych przystawek jest nakierowana na to, by rząd Ruginienė nie powstał w takiej konfiguracji, jaką przewiduje umowa koalicyjna z partiami „Jutrzenka Niemeńska”, chłopów i zielonych oraz Akcji Wyborczej Polaków na Litwie- Związku Chrześcijańskich Rodzin. Skład koalicjantów uległ zmianie w porównaniu z poprzednim rządem Gintautasa Paluckasa. Mianowicie poproszono od koalicji odstosunkować Sauliusa Skvernelisa, który w poprzednim rozdaniu koalicyjnym zastąpił jako „Pan ultimatum”. Mimo że najmniejszy koalicjant - to ciągle stawiał największego koalicjanta pod ścianą ultimatywnymi żądaniami w stylu: albo ja, albo guzik z koalicją. Więc w końcu dostał co swoje, czyli guzik.

Ekspertci zauważają, że zachowania Skvernelisa nie były przypadkowe. Chciał w ten sposób wymusić na socdemach wpuszczenie do koalicji liberałów zamiast partii Žemaitaitis, co de facto zmieniłoby całkowicie profil polityczny rządu.

Gdy plan się nie powiódł, cały szeroko pojęty litewski mainstream liberalny (a więc zarówno liberałowie, jak też tzw. konserwatyści) dostali wściekizny. Medialną nagonkę poszerzyli jeszcze o uliczne akcje, gdzie niezastąpiony jest skandalizujący dziennikarz Laimonas Tapinas. Lud na ulice stolicy został wyprowadzony pod fałszywym hasłem (ale za to jakże rozdierającym każdą litewską duszę), bo bijącym na alarm z powodu najstraszniejszego – zdrady. Ratować Litwę przed zdrajcami konserwatystami kochając od dawna, a zatem i nawyki już mają w tym rzemiosło wyuczzone. Tym razem w ramach szantażu straszili zarówno socdemów, jak i prezydenta, że ich również zapiszą do zdrajców, o ile ze zdrajcami będą się bratać. Odpowiedni plakat był naszykowany w stylu mowy landsbergistów: „Gdy trzej (3) w jednym (1) – to gów...em śmierdzi każdy”. Cóż za poetyka, ... zaiste godna autorów. Podobnie został potraktowany też prezydent, który nie chce wykluczyć Polaków z rządu a priori. Głowę państwa tolerancyjne inaczej elity porównali do barszczu Sosnowskiego – „długi, ładny, a inwazyjny”, jak wieścił jeden z plakatów. Plakat pewnie powstał w ramach odreagowania na klęskę, jaką landsbergiści doznali, zwalczając głowę państwa jeszcze w poprzedniej kadencji Sejmu. Gabrielius jednak okazał się za krótki walcząc z prezydentem bez pardonowo i to ich boli...

Wspomóc konserwatystów oraz liberałów na ich wiec przybył też mer rejonu wileńskiego, przywódca buntu w łonie socdemów wobec udziału Polaków w rządzie, Robert Duchniewicz. Swe wystąpienie na masówce nienawistników rozpoczął od pochwały kolejnego prymitywnego w treści plakatu, głoszącego, że „są też normalni Polacy” (czy coś w tym stylu). Sam siebie zaliczył do tych „normalnych”, akceptując tym samym prymitywny przekaz baneru, sugerującego, że są też Polacy nienormalni. Mer jednak zamiast zgłosić obrzydliwy slogan do instytucji zajmującej się zwalczaniem mowy nienawiści, próbował czarować zebranych przeciwników rządu Ruginienė. Zapewniał, że jest tego samego zdania z nimi, iż dla Litwy byłby lepszy rząd mniejszościowy niż taki, jaki właśnie powstaje. Dla jasności dodajmy, że rząd mniejszościowy w aktualnej konfiguracji Sejmu oznaczałby, iż byłby on w całkowitej zależności od widzimisię konserwatystów i liberałów właśnie. Bez ich głosów w parlamencie nie mógłby rządzić. Musiałby zatem przy każdym ważniejszym głosowaniu uzyskiwać zgodę partii, na kanwie krytyki których przyszedł do władzy.

Byłoby to polityczne samobójstwo zatem. Absurdalne dublowanie rządów Ingridy Šimonytė, którą Litwini w niedawnych wyborach prezydenckich ocenili wynikiem takim, z jakim tylko w krajach totalitarnych na ogół w sfałszowanych wyborach swych konkurentów nokautują miejscowi dyktatorzy.

Tymczasem Šimonytė ma się dobrze i podrywa sobie ze swej następczyni na urządzie premierowskim Ingi Ruginienė, że będzie ona jako szefowa rządu jedynie „obiektem” polityki socdemów, a nie „subiektem”. Podczas gdy, jak można by wyczuć ironię, ona pełniąc urząd premiera była na 100 proc. subiektem niezależnym do juniora Landsbergisa, jak „stołbowa dworanka” z bajki o złotej rybce i rybaku. Cała zresztą narracja opozycji o pacyncie Ruginienė, którą będą sterować rekiny partyjni, nie trzyma się kupy. „Pacynka” bowiem już pokazała na samym początku, że będzie tworzyć rząd autorski bez oglądania się na pohukujących merów, co inna liderka opozycji Wiktoria Čmilytė-Nielsen potraktowała stwierdzeniem, że „musimy się przyzwyczaić do skłonności Ruginienė do dominowania politycznego”. Ja zaś w tym miejscu przyznaję, że już zaczynam się gubić w tym całym pustostowie opozycji. I pytam retorycznie: czy mamy Ruginienė uważać za bezwolny obiekt polityczny, czy jednak za dominantkę polityczną? Niech ktoś mi to w końcu wyjaśni...

Ruginienė już na starcie wymieniła kilku ministrów starego rządu, w tym kluczowego z resortu finansów. Za Šadžiusa ma być młodszy o 23 lata Kristupas Vaitiekunas, który - jak się domyślam - ma szukać pieniędzy nie tylko na wojsko, ale i emerytów i inne wydatki socjalne. Z rządem ma się też pożegnać minister kultury Šarūnas Birutis, co to nie potrafił pokazać właściwego miejsca egzaltowanemu na antypolonizmie Valotce, czy minister łączności Eugenijus Sabutis. Wszystkie gwiazdy na niebie wskazują też, że wbrew usierdztwu konserwatystów i Duchniewicza nie uda im się zablokować kandydatki AWPL-ZChR Rity Tamašunienė na stanowisku ministra sprawiedliwości. Tamašunienė już się sprawdziła jako minister spraw wewnętrznych w trudnych czasach pandemii. Sądzę, że sprawdzi się i teraz, jak też ogólnie bardzo sprawdzi się udział w koalicji partii reprezentującej litewskich Polaków. Na każdym poziomie, również w kontekście współpracy regionalnej. Nowy prezydent Polski Karol Nawrocki już pokazał, że bardzo poważnie traktuje zacieśnienie współpracy regionalnej z sąsiadami, by m. in. w sposób reprezentacyjny przedstawiać interesy naszego regionu w relacjach z kluczowym gwarantem naszego bezpieczeństwa Stanami Zjednoczonymi. Udział polityków polskiej partii w rządzie Litwy tym zamiarom będzie tylko sprzyjał.

Tadeusz Andrzejewski,
radny rejonu wileńskiego

TYDZIEŃ NA LITWIE

Prezydent Polski przekaze Trumpowi stanowisko krajów bałtyckich i Danii

Prezydent Litwy Gitanas Nausėda oświadczył po spotkaniu z prezydentem Karolem Nawrockim, że Rosja nie dąży do pokoju i że polski przywódca przekaze tę wiadomość prezydentowi USA Donaldowi Trumpowi w trakcie ich rozmów. W warszawskim spotkaniu uczestniczyli również prezydenci Łotwy i Estonii, Edgars Rinkēvičs i Alar Karis, premierka Danii Mette Frederiksen, a przez łącze wideo – prezydent Ukrainy Wołodymyr Zełenski. – Wszyscy rozumiemy, że Rosja nie dąży do pokoju w sposób autentyczny, że nie chce pokoju i że można go osiągnąć jedynie poprzez nałożenie na nią surowych środków i wzmocnienie mechanizmu sankcji – oświadczył prezydent Litwy.

Urzędnik za swe skandaliczne i ksenofobiczne wypowiedzi został jedynie upomniany

Audrius Valotka, kierownik litewskiej Państwowej Inspekcji Językowej został upomniany za wypowiedź, że edukacja na Litwie powinna odbywać się wyłącznie w języku państwowym, i nawoływanie do likwidacji szkół mniejszości

narodowych, w tym polskich. Minister kultury Litwy Šarūnas Birutis nałożył na Valotkę karę dyscyplinarną uwzględniając wnioski komisji powołanej do zbadania tej sytuacji. Specjalna komisja, która została powołana w celu oceny wypowiedzi Valotki, uznała, że „urzędnik dopuścił się uchybienia służbowego”. Zdaniem komisji, „takie działania nadszarpnęły reputację Państwowej Inspekcji Językowej jako instytucji państwowej i podważyły zaufanie do niej”.

Odpowiedź na białorusko-rosyjskie ćwiczenia Zapad

Około 40 tys. żołnierzy będzie uczestniczyć w ćwiczeniach na terytorium trzech państw bałtyckich i Polski w czasie, gdy Białoruś i Rosja będą prowadzić wspólne manewry Zapad – poinformował dowódca sił zbrojnych Litwy gen. Raimundas Vaikšnoras. Dodał, że na Litwie będzie to około 10 tys. żołnierzy litewskich i około 6 tys. żołnierzy z krajów sojuszników. Wojskowy ocenił, że pod względem zasobów ludzkich i potencjału manewry w krajach regionu będą miały większą skalę niż szacowany potencjał manewrów Zapad. Zapewnił, że liczba żołnierzy w regionie będzie wystarczająca, gdyby doszło do prowokacji. Litwa już zamknęła część swojej przestrzeni powietrznej na granicy z Białorusią. Białorusko-rosyjskie ćwiczenia Zapad-2025 mają się odbyć w dniach 12-16 września.

Prośba do KE o dodatkowe środki na ochronę granic

Polska, Finlandia, Łotwa, Litwa, Estonia wystąpiły do Komisji Europejskiej o dodatkowe środki na ochronę zewnętrznych granic Unii Europejskiej, w tym wzmocnienie systemów nadzoru powietrznego oraz zdolności dronowych i antydronowych. W liście państwa te zaznaczyły, że od ponad czterech lat zmagają się z hybrydowymi zagrożeniami ze strony Białorusi i Rosji. Sygnatariuszami listu są ministrowie spraw wewnętrznych: Estonii – Igor Taro, Finlandii – Mari Rantanen, Łotwy – Rihards Kozlovskis, Litwy – Władysław Kondratowicz oraz Polski – Marcin Kierwiński. Podkreślili oni również konsekwencje wojny Rosji przeciwko Ukrainie, która spowodowała setki tysięcy ofiar i miliony uchodźców a także wprowadziła poważne wyzwania bezpieczeństwa dla całej Europy. Według ministrów wschodnia flanką UE stała się polem testowym dla coraz bardziej aktywnych działań hybrydowych, w tym wykorzystywania migrantów, cyberataków, podpalen, sabotażu infrastruktury krytycznej oraz naruszeń przestrzeni powietrznej.

Polskość to nie tylko język, to wspólnota serc

Dokończenie ze s. 1 i dumę z tradycji. Publiczność nie pozostała obojętna – energia sceniczna w pełni udzieliła się widzom.

O powstaniu Domu Polskiego w Ejszyszkach 25 lat temu opowiadali ludzie, którzy przyczynili się do jego założenia. Dzieliли się wspomnieniami i refleksjami, dlaczego ta placówka była potrzebna. Jak podkreślała dyrektorka Domu Polskiego Anna Jesvilienė, placówka otwarta na początku stycznia 2000 roku stała się żywym centrum kreatywności, kultury polskiej i spotkań, w którym rozwijał się również patriotyzm.

– Cele, które wyznaczaliśmy przed 25 laty, są aktualne do dziś. Dom Polski pozostaje miejscem wzmacniania więzi i pielęgnowania tożsamości narodowej. Uczymy się tu, że polskość to nie tylko język,

się do inicjatywy otwarcia i owocnej działalności Domu Polskiego.

Za codzienną opiekę nad Domem Polskim Anna Jesvilienė podziękowała merowi rejonu sołecznickiego Zdzisławowi Palewiczowi, Związkowi Polaków na Litwie, za owocną współpracę i realizację projektów – Ambasadzie Rzeczypospolitej Polskiej w Wilnie, reprezentowaną przez Konsula Generalnego Dariusza Wiśniewskiego, za inicjatywę Domu Polonii – byłemu staroście, merowi rejonu i posłowi na Sejm RL Leonardowi Talmontowi, pierwszej dyrektorki Domu Polskiego Grażynie Zabarauskaitė, staroście gminy ejszyskiej Mirosławowi Bogdziunowi, kierownikowi wydziału oświaty i sportu administracji samorządu Rejonu Markiewicz za pomoc w organizacji działań dla dzieci i młodzieży,

im. Olszewskiego, Stowarzyszenie „Wspólnota Polska” oraz Stowarzyszenie „Odra-Niemen”.

Mer rejonu sołecznickiego Zdzisław Palewicz podzielił się refleksjami, dlaczego otwarcie Domu Polskiego było i pozostaje ważne.

– Tak jak i 25 lat temu, tak i obecny jubileusz to wyjątkowe daty. Trzeba przyznać, że otwarcie Domu Polskiego było marzeniem wszystkich mieszkańców Ejszyszek oraz całego rejonu sołecznickiego. W regionie, w którym mieszka około 80 proc. Polaków, Dom Polski rozpoczął swoją działalność nie tylko jako budynek, lecz jako symbol polskości. 25 lat temu potwierdził on, że polskość jest ogromną wartością. Wraz z Senatem RP i ambasadą powołaliśmy tę placówkę, a jej otwarcie przed 25 laty było historycznym momentem. Z perspektywy czasu i zdobytego doświadczenia możemy dziś być dumni, że ta instytucja przynosi ogromne korzyści lokalnej społeczności i rozwojowi kultury w

rejonie. Tu tętni życie – koncerty, wystawy, obozy, spotkania, wycieczki – mówił mer Zdzisław Palewicz, wręczając dyrektorki Annie Jesvilienė list gratulacyjny.

Konsul Generalny Ambasady Rzeczypospolitej Polskiej w Wilnie Dariusz Wiśniewski odznaczył silne przywiązanie mieszkańców Ejszyszek do kultury, języka i tradycji polskiej. Jego zdaniem, siłą całego rejonu charakteryzuje jedność i wspólnota. Jego przyjazd był ważnym wydarzeniem dla kilku młodych mieszkańców, ponieważ konsul uroczysto wręczył dzieciom i młodzieży Kartę Polaka.

Mieszkaniec Ejszyszek Leonard Talmont przypomniał, że początki powstania Domu Polskiego sięgają 1996 roku i nazwał placówkę symbolem całego regionu wileńskiego.

– Próg Domu Polskiego przekroczyła ogromna liczba dzieci i młodzieży. Tutaj malują, śpiewają, uczą się, dlatego życzę, aby polskość nadal kwitła

– powiedział Leonard Talmont.

Posel na Sejm RL Jarosław Narkiewicz wyraził radość, że wraz z jubileuszem mieszkańcy Ejszyszek tradycyjnie żegnają lato, są wierni tradycjom i sobie nawzajem. Według niego, Dom Polski stał się czymś więcej niż instytucją – to miejsce, w którym rodzą się przyjaźnie, ujawniają talenty i spełniają marzenia, kształtuje się w nim polskość.

W drugiej części wydarzenia widzowie przenieśli się na koncert muzyki popularnej, w którym wystąpiły utalentowane młode lokalne gwiazdy oraz goście. Występy wokalne przeplatały się z tańcem współczesnym, ponieważ na scenie razem z wokalistami pojawiła się grupa „Todes”.

Miejscowe dzieci i młodzież zachwyciły publiczność swoją energią i siłą tańca. Uczniowie Szkoły Muzycznej w Ejszyszkach – zespół estradowy „Magia”, Augustas Krasimovas i Gintarė Jurčiukonytė – podarowali widzom swoje piosenki i część swojego serca. Utalentowanych uczniów przygotowała nauczycielka muzyki Elwira Sawickaja. W części wokalne wydarzenia wystąpili śpiewacy z rejonu sołecznickiego – Oliwia Narkiewicz, Patrycja Milun, Robert Kotysko, a także ich koledzy z Wilna i rejonu wileńskiego – Waldemar Dudoit, Michał Kotysz, Radosław Stasiło, Daniel Pieczuro oraz Gabrielė Ždanovičiūtė. Było to wyjątkowe spotkanie z utalentowaną młodzieżą! Wieczór muzyki i tańca zakończyła dyskoteka – czas pożegnać lato, oczekiwać kolejnych muzycznych spotkań i następnych pięknych oraz znaczących jubileuszy Domu Polskiego. Do zobaczenia następnym razem!

Wydarzenie prowadziła mieszkanka Ejszyszek i przyjaciółka Domu Polskiego Katarzyna Sokołowska.

lecz także wspólnota serc. Jubileusz jest okazją do wspomnień, a jednocześnie do zobowiązania się wobec nowych wyzwań – jak łączyć tradycję z realiami współczesnego życia. Wiem, że razem z lokalną społecznością sobie poradzimy – mówiła Anna Jesvilienė, zapraszając na scenę osoby, które przyczyniły

a także osobom, które poświęcały swój czas i serce, prowadząc zajęcia edukacyjne i ucząc dzieci kreatywności – Annie Szpadzińskiej-Koss, Danucie Palavenienė, Elwirze Sawickiej i Katarzynie Sokołowskiej.

Projekty Domu Polskiego wspierają Ambasada RP w Wilnie, Fundacja „Pomoc Polakom na Wschodzie”

Wzmocnienie zacieśniających się relacji

Dokończenie ze s. 1 skich i polskich żołnierzy przejawia się w regularnych ćwiczeniach wojsk lądowych obu krajów w przesmyku suwalskim. Prowadzone są również regularne ćwiczenia litewskich i polskich sił morskich i powietrznych w celu wzmocnienia zdolności NATO

do działania w regionie w czasie kryzysów i konfliktów oraz rozwoju strategicznej współpracy litewsko-polskiej w dziedzinie obrony.

Oprócz współpracy dwustronnej Litwa i Polska współpracują również w formatach międzynarodowych w ramach UE i NATO. Oba kraje ak-

tywnie uczestniczą w zakresie szybkiego reagowania cybernetycznego w ramach stałej współpracy strukturalnej (PESCO). Również w formacie LITPOLUKRBRIG, w ramach którego Litwa i Polska realizują misję szkoleniową dla żołnierzy ukraińskich. Litwa wyraziła również

chęć dołączenia do państw ramowych Dowództwa Wielonarodowego Korpusu Północno-Wschodniego NATO (MNC-NE), wraz z Niemcami, Polską i Danią. MNC-NE to dowództwo wysokiej gotowości NATO odpowiedzialne za zarządzanie operacjami sojuszniczymi na pół-

nocno-wschodniej flance NATO. Od sierpnia tego roku generał brygady Litewskich Sił Zbrojnych Artūras Radvilas pełni funkcję zastępcy szefa sztabu MNC-NE.

Dotychczas attaché obrony w Ambasadzie RP w Wilnie był płk. Sławomir Pawlikowski.

Portal dla Ciebie i o Tobie

Rubryka powstała przy współpracy „Tygodnika Wileńszczyzny” z portalem L24.lt. Portal L24 jest jednym z dwóch czterojęzycznych portali informacyjnych na Litwie, wydawanym w językach: polskim, litewskim, rosyjskim i angielskim.

25 sierpnia w gmachu litewskiego Sejmu została podpisana umowa koalicyjna trzech frakcji sejmowych: socjaldemokratycznej, „Świtu Niemna” i sejmowej frakcji Chłopów-Zielonych i Związku Chrześcijańskich Rodzin, którą współtworzą Związek Chłopów i Zielonych oraz Akcja Wyborcza Polaków na Litwie – Związek Chrześcijańskich Rodzin. Umowa koalicyjna została podpisana przez starostów frakcji: Remigijusa Motuzasa, Remigijusa Žemaitaitisa i Aušrinę Norkienę w sali sejmowej imienia Algirdasa Brazauskasa przy bardzo licznych udziałach mediów i polityków czterech partii na czele z prezesami partii Mindaugasem Sinkevičiusem, Aurelijusem Verygą, Waldemarem Tomaszewskim, Remigijusem Žemaitaitisem i przyszłą premier Ingą Ruginienę.

Adam

Bardzo skuteczne negocjacje prowadzone przez AWPL-ZChR, a co niezmiennie ważne, że polska partia stawiała przede wszystkim na swe programowe postulaty z myślą o wyborcach.

Alicja

Cieszę się, że AWPL zostaje partią bliżej ludzi, nie myśli i dzieli stołki najpierw, a negocjuje postulaty programowe. Brawo!

Ryszard

Brawo i gratulacje! Udało się negocjacje. Ważne propozycje programowe AWPL znalazły się w uzgodnieniach koalicyjnych. Ponownie okazało się, że polska partia jest pożądanym i wiarygodnym partnerem dla partii litewskich do udziału w rządzie, już po raz piąty.

Bogusław

Gratuluję! AWPL-ZChR to polska partia na Litwie z wielkim politycznym doświadczeniem, była czterokrotnie w koalicji rządowej, teraz to będzie piąty raz. Ma też silną pozycję w Sejmie litewskim i wspólnej z Chłopami i Zielonymi frakcji. Wejście do rządu na pewno przyczyni się do wzmocnienia pozycji polskiej społeczności na Wileńszczyźnie. Lider partii europejskiej Waldemar Tomaszewski jest doświadczonym negocjatorem z wielkim autorytetem, więc program nowej koalicji będzie uwzględniał polskie postulaty, między innymi oświaty o czym informował prezes partii oraz troskę o zwykłych ludzi i politykę prorodzinną. Polska partia na Litwie to fenomen samoorganizacji Wilniuków.

Marek

Niestety, byli też tacy co usiłowali przeszkadzać w formowaniu koalicji. Jak zawsze mieszała się szajka/socdemów, ale też jeden z socdemów mer rejonu wileńskiego Duchniewicz, który ramię w ramię z landsbergistami chce zwalczać polskie wpływy i wszystko to co polskie. Na szczęście te ich podłe wysiłki na nic się zdały.

Wilniuk do Marka

Owszem masz rację, przeszkadzał mer socdem. Przeszkadzał też jak zwykle mecenas biznesmen z polskojęzycznego radia, który zawsze

występuje przeciwko polskiej partii i knuje swoje gierki.

A.B.

Najpierw sprawy programowe, dopiero potem obsada stanowisk. Profesjonalne i rzeczowe podejście, tak jak należy.

Soplica

Wszystkich nas niezwykle cieszy duże zaufanie i polityczna siła, jaką posiada Akcja Wyborcza Polaków, bo jest to gwarancja skutecznego reprezentowania naszych wileńskich spraw. Szczególne gratulacje zaś dla prezesa W. Tomaszewskiego, bo ta koalicja to kolejny jego polityczny majstersztyk.

Z Lidzbarka

Cieszę się, że nasi Rodacy skutecznie pracują. Dobry przykład dla Polonii.

PL

Dobre wiadomości z Wilna. Gratuluję i pozdrawiam!

M.

Gratulacje płyną także z Europy. Oficjalnie głos zabrali współprzewodniczący Frakcji EKR (Europejscy Konserwatyści i Reformatorzy) w Parlamencie Europejskim. Nicola Procaccini z rządzącej we Włoszech partii Bracia Włosi podkreślił, że partie EKR są gotowe wziąć na siebie odpowiedzialność tam, gdzie obywatele im ją powierzają i konstruktywnie działać dla dobra swoich krajów. Podobnie wypowiedział się europoseł Patryk Jaki z PiS, że udział w rządzie wzmacnia nie tylko Litwę, ale także europejski głos rodziny politycznej EKR. Warto zaznaczyć, że obecnie politycy z rodziny EKR uczestniczą w koalicjach w aż siedmiu europejskich krajach, w tym we Włoszech, w Czechach, Belgii, Finlandii i teraz także na Litwie.

Krzysztof Gdańsk

Sukces i potwierdzenie znaczenia AWPL na scenie politycznej Litwy. Życzę jak najszybszej realizacji założeń programowych, przede wszystkim polskich postulatów.

Robert K.

Wyszła całkowicie antypolska twarz mera socdem, jeśli ktoś miał złudzenia co do tego robiącego za dyżurnego Polaka człowieka to powinien się ich pozbyć. Na zorgani-

Nowa większość sejmowa podpisała umowę koalicyjną

Uczestnicy posiedzenia Rady Naczelnej AWPL-ZChR w gmachu Sejmu z umową koalicyjną wkrótce po jej podpisaniu

zowanej przez wrogów polskości na Litwie demonstracji przeciwko nowej koalicji z udziałem Polaków, czyli zorganizowanej przez Tapinasa, landsbergisowskich konserwatystów oraz liberałów, przemawiał Duchniewicz i opluwał koalicję z Polakami. Powiedział, że gdyby to od niego zależało to nie poszedłby z Polakami i byłby za rządem mniejszościowym. Ta jasna deklaracja mera pokazuje, że splota swoimi wypowiedziami i działaniami dług wobec konserwatystów i liberałów, z których poparciem został merem. Teraz jak widać występuje się antypolskiemu

układowi i dalej dąży do niszczenia polskości na Wileńszczyźnie. Takie ma naznaczone zadanie. Ten jego wściekły atak na koalicję z udziałem Polaków pokazuje, że sprawy polskie są dla niego obce. Przecież udział w rządowej koalicji może tylko pomóc w realizacji polskich postulatów, choćby zwrot ziemi czy obrona polskiego szkolnictwa. Ale to właśnie dla wrogów polskości jest nie do przełknięcia. To dlatego mer-socdem ramię w ramię z nimi atakuje nową koalicję i udział w niej Polaków. Wstyd i hańba takiemu!!!

Adam

Skandal, że młody mer socjalde-

mokrata pojawił się na antyrządowym wiecu, przeciwko swoim partyjnym kolegom i przeciwko nowej premier Indze Ruginienė, którą ponoć wspierał. Pokazał prawdziwą twarz, jest bardziej po stronie landsbergistów i partii od flagi z sześcioma kolorami, niż socjalista z krwi i kości. Na miejscu partyjnych kolegów, to przynajmniej zawiesiłbym w prawach członka na kilka miesięcy.

Zbyszek

Niech udział Polaków będzie dobrą prognozą, że ten rząd rozwiąże przynajmniej część ważnych polskich postulatów, które dotąd zalegają.

Nadszedł czas, byś opowiedział światu swoją historię!

**Byłeś świadkiem ciekawego zdarzenia?
Napisz, zrób zdjęcie, nakręć film na każdy temat
i prześlij na adres info@L24.lt,
a my je opublikujemy.**

**Wśród autorów najciekawszych tekstów
rozlosujemy atrakcyjne nagrody!
Świat czeka na twoją historię!**

www.L24.lt info@L24.lt

Małe sukcesy inspiracją do wielkich osiągnięć

Dokończenie ze s. 1

Dla pierwszoklasistów ten rok szkolny jest wyjątkowy, ponieważ stawiają pierwsze kroki w zupełnie nowym świecie. To początek ich drogi, pełnej ciekawości, odkryć i pierwszych przyjaźni. Każdy dzień jest dla nich jak mała przygoda, a pierwsze sukcesy stają się naj-

większym zwycięstwem. Ogółem do szkół podległych samorządowi rodzice przyprowadzili 184 pierwszaków: 115 do szkół polskich, 57 – do litewskich, 12 – do rosyjskiej. Życzymy im pięknej podróży do krainy wiedzy i wielu nowych odkryć. W tym roku pierwszy dzwonek zabrzmiał po

raz ostatni dla 224 uczniów klas maturalnych, przed nimi – poszukiwanie ścieżki zawodowej. Dyrektorka Gimnazjum im. Jana Śniadeckiego w Solecznikach Irena Wolska słusznie zaznaczyła, że małe sukcesy w szkole dojrzewają w wielkie osiągnięcia, i życzyła, aby każde dziecko wynosiło ze szkoły

wiedzę pełną radości i dumy. Po uroczystym dniu nadchodzi czas, by wziąć do rąk podręczniki, otworzyć zeszyty i zacząć poważną naukę. To chwila, gdy świąteczne podeks-

cytowanie stopniowo przemienia się w odpowiedzialność, a każdy dzień staje się okazją, by zrobić kolejny krok w kierunku wiedzy i rozwoju osobistego.

Redakcja „Tygodnika Wileńszczyzny” życzy wszystkim uczniom, nauczycielom, rodzicom pomyślnego nowego roku szkolnego i zaprasza do obejrzenia galerii zdjęć z polskich placówek oświatowych Wileńszczyzny.

Liceum im. Adama Mickiewicza w Wilnie

Gimnazjum im. św. Jana Pawła II w Wilnie

Gimnazjum im. Józefa Ignacego Kraszewskiego w Wilnie

Gimnazjum im. Władysława Syrokomli w Wilnie

Gimnazjum w Zujunach

Gimnazjum w Mickunach

Gimnazjum w Awizeniach

Gimnazjum im. Anny Krepstul w Butrymańcach

Gimnazjum w Ejszyskach

Gimnazjum im. Michała Balińskiego w Jaszunach

Szkoła Podstawowa im. Mariana Zdziechowskiego w Suderwie

Gimnazjum im. Jana Śniadeckiego w Solecznikach

Gimnazjum im. Henryka Sienkiewicza w Landwarowie

Gimnazjum im. Pawła Ksawerego Brzostowskiego w Turgielach

Gimnazjum „Żeimiana” w Podbrodziu

Szkoła Podstawowa im. Andrzeja Stelmachowskiego w Starych Trokach

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

Szanowni Czytelnicy „Tygodnika Wileńszczyzny”, już w trzechsetnym wydaniu mają Państwo możliwość codziennie spotykać się ze Słowem Bożym. Cieszymy się niezmiennie, że możemy przybliżyć życie, słowa i czyny Jezusa opisane w Ewangelii. Zamieszczamy Ewangelię na każdy dzień roku liturgicznego. Każdy fragment opatrzony został krótkim rozważaniem, które przyczynia się do refleksji nad przeczytanym Słowem Bożym i pomaga w zrozumieniu tego, co chce powiedzieć nam Stwórca. Na koniec każdego rozważania proponujemy krótką modlitwę, która wskazuje jedną z wielu dróg wcielania Go w życie. Niech Słowo Boże będzie inspiracją w naszym życiu.

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

Czwartek, 4 września 2025 Błogosławionych dziewic i męczennic Marii Stelli i Towarzyszek, wspomnienie

Łk 5, 1-11

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

Pewnego razu Jezus stał nad jeziorem Genenezaret, a tłum cisnął się wokół Niego, aby słuchać słowa Bożego. Zobaczył dwie łódzie, stojące przy brzegu. Rybacy wyszli z nich i płukali sieci. Wtedy wszedł do jednej z łodzi, która należała do Szymona. Poprosił go, aby nieco odpłynął od brzegu. Potem usiadł i z łodzi nauczał tłumy. Gdy skończył, zwrócił się do Szymona: „Wy płyn na głębie. Zarzucie wasze sieci na połów”. A Szymon odpowiedział: „Mistrzu, trudziłem się przez całą noc i nic nie złowiłem. Lecz na Twoje słowo zarzucę sieci”. Gdy to zrobili, złowili tak wiele ryb, że rwały się im sieci. Wtedy dali znak współnikom w drugiej łodzi, aby przybyli im na pomoc. Podpłynęli więc i napełnili obie łódzie tak, że się prawie zanurzały. Widząc to, Szymon Piotr rzucił się Jezusowi do kolan i powiedział: „Odejdź ode mnie, Panie, bo jestem grzesznym człowiekiem”. Zdumienie bowiem ogarnęło jego i wszystkich, którzy z nim byli, z powodu dokonanego połowu ryb; podobnie też Jakuba i Jana, synów Zebedeusza, którzy byli współnikami Szymona. A Jezus powiedział do Szymona: „Nie bój się, odtąd będziesz łowił ludzi”. Potem wyciągnęli łódzie na ląd, zostawili wszystko i poszli za Nim.

NA TWOJE SŁOWO

Kiedy mamy odwagę wpuścić Jezusa do łodzi naszego życia, On może je natychmiast całkowicie zmienić, podobnie jak życie Piotra. Gdy Piotr przeżywał porażkę nieudanego połowu, Jezus poprosił go o rzecz absurdalną: o łowienie ryb w środku dnia, podczas gdy łowiło się tylko nocą lub nad ranem. Podejmując zaproszenie Jezusa, Piotr

ryzykował swoją reputację i być może kolejną porażkę. Jednak odważył się zaufać słowu Mistrza i efekt tego zaufania przerósł najśmielsze oczekiwania: złowili całe mnóstwo ryb! A ja? Czy zaryzykuję dziś dla Jego słowa?

Dziękuję Ci, Jezu, bo przy Tobie uczę się przekraczać sztywne schematy mojego myślenia i ufać prowadzeniu Twojej miłości.

Piątek, 5 września 2025

Łk 5, 33-39

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

Faryzeusze i nauczyciele Pisma powiedzieli do Jezusa: „Uczniowie Jana często poszczą i modlą się, podobnie i uczniowie faryzeuszy. Twój zaś jedzą i piją”. Jezus im odpowiedział: „Czy możecie sprawić, aby goście weselni pościli, gdy pan młody jest z nimi? Nadejdą jednak takie dni, gdy pan młody zostanie im zabrany, a wtedy będą pościć”. Opowiedział im też przypowieść: „Nikt nie rozrywa nowego ubrania, aby przyszyć łatę do starego ubrania. Jeśli tak postąpi, zniszczy nowe, a łatę z niego i tak nie pasuje do starego. Nikt też nie wlewa młodego wina do starych worków skórzanych. Jeśli tak zrobi, młode wino je rozerwie. Wtedy wino się rozleje, a worki się zmarnują. Młode wino należy wlewać do nowych worków skórzanych. Nikt też, kto się napił starego wina, nie chce młodego, bo mówi: «Stare jest lepsze»”.

PRZYJĄĆ DAR NOWOŚCI

Wszystko, co człowiek przeżywa, powinno wypływać z głębi jego serca, z głębi jego relacji do Boga. Kiedy jednak ta relacja jest wątpliwa lub wcale jej nie ma, szukamy zewnętrznych podpór w postaci różnych przepisów. Ani modlitwa, ani post same w sobie nie mają wartości.

Są ważne na tyle, na ile zbliżają nas do Boga. Post dla chrześcijanina jest zewnętrznym wyrazem wewnętrznej skruchy i żalu z powodu oddalenia się od Boga przez grzech. Kiedy jednak jesteśmy w komunii z Jezusem, jest to czas radosnego świętowania obecności Oblubieńca. To On wnosi nowość Ducha w nasze życie, zaskakującą i przekraczającą wszelkie nasze oczekiwania.

Jezu, Ty wnosisz do mojego życia niespotykaną i nieoczekiwaną nowość Ewangelii. Uwielbiam Cię za to sercem przepelnionym radością i wdzięcznością.

Sobota, 6 września 2025

Łk 6, 1-5

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

Zdarzyło się, że w pewien szabat Jezus przechodził wśród pól obsianych zbożem, a Jego uczniowie zrywali kłosa i krusząc je rękami, jedli. Na to niektórzy z faryzeuszy mówili: „Czemu robicie to, czego nie wolno w szabat?”. Jezus im odpowiedział: „Czyż nie czytaliście o tym, co zrobił Dawid, kiedy był głodny on sam i ci, którzy z nim byli? Jak wszedł do domu Bożego, wziął poświęcone chleby, sam zjadł i dał swoim ludziom, chociaż wolno je spożywać tylko kapłanom?”. I dodał: „Syn Człowieczy jest Panem szabat”.

ODPOCZNIJ W BOGU

Jezus nie jest obojętny na nasze, ludzkie, potrzeby. Zauważa głód uczniów i pozwala im go zaspokoić, co budzi zgorszenie u faryzeuszy. Jezus nie wchodzi z nimi w jałową dyskusję, lecz daje konkretną, rzeczową odpowiedź zaczerpniętą ze słowa Bożego. Serce człowieka może znaleźć odpoczynek tylko w miłości. Dlatego Jezus nazywa siebie Panem szabat, czyli Panem odpoczynku w Bogu. Bóg pragnie nasycić głód naszego ciała i ducha, tylko czy my Mu o nim mówimy, czy też szukamy gdzie indziej własnych rozwiązań? Kiedy ktoś postępuje inaczej, niż tego oczekuję, czy chcę go zrozumieć, czy zaczynam oceniać lub oskarżać?

Jezu, proszę, nasyć dziś każdy głód mego ciała, a przede wszystkim napełnij mnie miłością i radością Twojej obecności.

Niedziela, 7 września 2025 23 Niedziela zwykła Wspomnienie św. Melchiora Grodzieckiego, prezbitera i męczennika

Łk 14, 25-33

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

Wielkie tłumy szły za Jezusem. On zwrócił się do nich i powiedział: „Jeśli ktoś przychodzi do Mnie, lecz bardziej miłuje swego ojca i matkę, żonę i dzieci, braci i siostry, a także swoje życie, nie może być moim uczniem. Kto nie dźwiga swojego krzyża i nie idzie za Mną, nie może być

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

moim uczniem. Któż bowiem z was, chcąc zbudować wieżę, najpierw nie usiądzie, aby obliczyć koszty, czy ma na wykończenie? Bo gdyby położył fundament, a nie zdołał dokończyć budowy, wszyscy, którzy by to widzieli, drwiliby z niego: «Ten człowiek zaczął budować, a nie zdołał dokończyć». Albo który król, gdy wyrusza na wojnę przeciwko innemu królowi, nie siądzie najpierw i nie rozważy, czy może z dziesięcioma tysiącami zmierzyć się z tym, który idzie przeciwko niemu z dwudziestoma tysiącami? Jeśli nie może, to wysła poselstwo, gdy tamten jest jeszcze daleko, i prosi o warunki pokoju. Tak więc żaden z was nie może być moim uczniem, jeśli nie wyrzeka się wszystkiego, co posiada».

BILANS ZYSKÓW I STRAT

Nie chodzi o wyrzeczenie się wszystkiego dla samego ograniczenia siebie. Idąc za Jezusem, uczymy się wyrzekać wszystkiego, aby wszystko otrzymać od Niego na nowy sposób, także miłość do najbliższych i swoją codzienność z jej krzyżem. Bez doświadczenia straty, bez podjęcia swego krzyża nie można iść za Jezusem. Budowniczy oblicza wydatki i zastanawia się, jakie może ponieść koszty. Król przed bitwą także kalkuluje, ile może stracić, aby osiągnąć zwycięstwo. My również jesteśmy zaproszeni, aby uczynić bilans strat z naszej strony i zysków pochodzących od Chrystusa.

Jezu, pragnę być Twoim uczniem. Wiem, że wszystko, co oddam ze względu na Ciebie, odnajdę potem w Tobie.

**Poniedziałek,
8 września 2025
Święto Narodzenia
Najświętszej Maryi Panny**

Mt 1, 1-16. 18-23

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA**

Rodowód Jezusa Chrystusa, syna Dawida, syna Abrahama. Abraham był ojcem Izaaka; Izaak ojcem Jakuba; Jakub ojcem Judy i jego braci; Juda zaś był ojcem Faresa i Zary, których matką była Tamar. Fares był ojcem Esroma; Esrom ojcem Arama; Aram ojcem Aminadaba; Aminadab ojcem Naassona; Naasson ojcem Salmona; Salmon ojcem Booza, a matką była Rachab. Booz był ojcem Obeda, a matką była Rut. Obed był ojcem Jessego, a Jesse ojcem króla Dawida. Dawid był ojcem Salomona, a matką była dawna żona Uriasa. Salomon był ojcem Roboama; Roboam ojcem Abiasza; Abiasz ojcem Asy; Asa ojcem Jozafata; Jozafat ojcem Jorama; Joram ojcem Ozjasza; Ozjasz ojcem Joatama; Joatam ojcem Achaza; Achaz ojcem Ezechiasza; Ezechiasz ojcem Manassesa; Manasses ojcem Amosa; Amos ojcem Jozjasza; Jozjasz ojcem Jechoniasza i jego braci w czasie przesiedlenia babilońskiego. Po przesiedleniu babilońskim Jechoniasz był ojcem Salatiela; Salatiel ojcem Zorobabela; Zorobabel ojcem Abiuda; Abiud ojcem Eliakima; Eliakim ojcem Azora; Azor ojcem Sadoka; Sadok ojcem Achima; Achim ojcem Eliuda; Eliud ojcem Eleazara; Eleazar ojcem Mattana; Mattan ojcem Jakuba; Jakub ojcem Józefa, męża Maryi, z której narodził się Jezus, zwany Chrystusem. Z narodzeniem Jezusa Chrystusa było tak. Po zaślubinach Matki Jego, Maryi, z Józefem, wpięć nim zamieszkali razem, znalazła się brzemienną za sprawą Ducha Świętego. Mąż Jej, Józef, który był człowiekiem sprawiedliwym i nie chciał narazić Jej na zniesławienie, zamierzał oddalić Ją potajemnie. Gdy powziął tę myśl, oto anioł Pański ukazał mu się we śnie i rzekł: «Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Matłżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło. Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, On bowiem zba-

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

wi swój lud od jego grzechów». A stało się to wszystko, aby się wypełniło słowo Pańskie powiedziane przez Proroka: «Oto Dziewica poczne i porodzi Syna, któremu nadadzą imię Emmanuel», to znaczy Bóg z nami.

JEZUS PRZYCHODZI ULECZYĆ LUDZKI GRZECH

Rodowód Jezusa Chrystusa to tekst zupełnie inny niż poddane cenzurze rodowody władców. W drzewie genealogicznym naszego Pana znajdziemy bowiem wiele postaci, z których nie można być dumnym: grzeszników, morderców, rozpustników. Gdyby chodziło o kronikę jakiegokolwiek ziemskiego królestwa, zostaliby oni wymazani w tej historii. Tymczasem Jezus przedstawiony został w całej prawdzie, tylko ona wyjaśnia powody, dla których doszło do tajemnicy wcielenia. Jezus przychodzi uzdrowić to, co w historii człowieka zatrute, uleczyć to, co jest w historii ludzkości grzechem.

Panie Jezu Chryste, Ty wiesz, jak wiele jest we mnie miejsc chorych i obolałych. Ulecz mnie przez Twoje święte przyjście w historię mojego życia. Ty żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

**Wtorek, 9 września 2025
Św. Piotra Klawera,
prezbitera, wspomnienie**

Łk 6, 12-19

Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Jezus wyszedł na górę, aby się modlić, i całą noc spędził na modlitwie do Boga. Kiedy nastał dzień, przywołał swoich uczniów i wybrał z nich dwunastu, których nazwał apostołami: Szymona, którego nazwał Piotrem, jego brata Andrzeja, Jakuba, Jana, Filipa, Bartłomieja, Mateusza, Tomasza, Jakuba, syna Alfeusza, Szymona, zwanego Gorliwym, Judę, syna Jakuba, i Judasza Iskariotę, który został zdrajcą. Zszedł z nimi na dół i zatrzymał się na równinie. Był tam wielki tłum Jego uczniów oraz mnóstwo ludzi z całej Judei i z Jeruzalem, z wybrzeża Tyru i Sydonu, którzy przybyli, aby Go słuchać i zyskać uzdrowienie ze swoich chorób. Także dręczeni przez duchy nieczyste byli uzdrawiani. A każdy z tłumu starał się Go dotknąć, bo moc wychodziła od Niego i uzdrawiała wszystkich.

KRYTERIA WYBORU

Wybór apostołów zaczyna się w ciszy nocy, w sercu Jezusa rozmawiającego z Ojcem na modlitwie. To nie chłodne kalkulacje o mniejszej lub większej przydatności, jak dziś widzimy to w firmach czy korporacjach podczas rozmów o pracę. To wybór pełen miłości, dialogu, uważności. Osoby są wybierane ze względu na to, kim są, a nie

na to, co robią, co potrafią, jakich zysków można się po nich spodziewać. Dlatego w gronie apostołów jest miejsce dla Piotra, który zaprze się Jezusa, dla Judasza, który Go zdradzi, dla Tomasza, który będzie wątpił, dla Mateusza, który był celnikiem, dla Jana, który stał się umiłowanym uczniem. Także w tej chwili Jezus rozmawia ze swoim Ojcem, o tobie i o mnie.

Jezu, dziękuję Ci, że moje życie, powołanie chrześcijańskie, posłanie są owocami Twojego dialogu z Ojcem i Duchem Świętym.

**Środa, 10 września 2025
Wspomnienie św. Melchiora
Grodzieckiego, prezbitera
i męczennika**

Łk 6, 20-26

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA**

Jezus spojrzał na swoich uczniów i mówił: „Szczęśliwi ubodzy, ponieważ wasze jest królestwo Boże. Szczęśliwi, którzy teraz jesteście głodni, ponieważ będziecie nasyceni. Szczęśliwi, którzy teraz płaczecie, ponieważ śmiać się będziecie. Jesteście szczęśliwi, gdy ludzie was nienawidzą, gdy was wykluczają spośród siebie, gdy was znieważają i pozbawiają dobrego imienia z powodu Syna Człowieczego. Cieszc się i skaczcie z radości w tym dniu, ponieważ wielka jest wasza zapłata w niebie. Tak samo przecież ich przodkowie czynili prorokom. Biada natomiast wam, bogacze, ponieważ już odbieracie swoją pociechę. Biada wam, którzy teraz jesteście syci, ponieważ będziecie głodni. Biada wam, którzy teraz się śmiejecie, ponieważ będziecie się smucić i płakać. Biada wam, gdy wszyscy ludzie będą was chwalić. Tak samo przecież ich przodkowie czynili fałszywym prorokom”.

WYBÓR I JEGO KONSEKWENCJE

Jezus nie chce nikogo zastraszyć. „Biada”, które wypowiada, jest zaproszeniem do głębokiej refleksji. Bóg nikogo nie zmusza do dobra. On zaprasza, wskazuje, inspiruje. Kładzie przed nami życie i śmierć, błogosławieństwo i przekleństwo. Do nas należy wybór i jego konsekwencje. Albo będziemy szczęśliwi w ubóstwie, głodzie, łzach, przesładowaniach ze względu na Niego samego, albo będziemy drzeć z niepokoju, aby nie utracić naszego bogactwa, sytości, śmiechu, pochwał. Co jest dla nas w życiu najważniejsze? Chcemy schodzić na łatwinę czy odważnie szukać wartości istotnych w naszym życiu?

Jezu, im bardziej odkrywam siebie jako potrzebującego, tym bardziej doświadczam Twojego obdarowania.

Bilans ofiar trzęsienia ziemi

Do ponad 1100 ofiar śmiertelnych i co najmniej 3,2 tys. rannych wzrósł bilans trzęsienia ziemi we wschodnim Afganistanie. W wyniku tej katastrofy zniszczonych zostało ponad 8 tys. domów. Wcześniej informowano o co najmniej 800 zabitych i ok. 2,8 tys. rannych. Do trzęsienia ziemi o magnitudzie 6, które spustoszyło wschodni Afganistan w pobliżu granicy z Pakistanem, doszło w niedzielę przed północą.

Atak na kościół w USA

Dramat w jednej z katolickich szkół w Minneapolis. Sprawca ubrany na czarno otworzył ogień do uczniów uczestniczących we Mszy świętej z okazji rozpoczęcia roku szkolnego. Nie żyje dwoje dzieci, a siedemnaście jest rannych.

Zerwane więzi handlowe

Turcja zdecydowała o całkowitym zerwaniu wszystkich stosunków handlowych i gospodarczych z Izraelem. Władze w Ankarze postanowiły też zamknąć swoją przestrzeń powietrzną dla izraelskich samolotów. Jest to odpowiedź na działania Izraela w Strefie Gazy, które Turcja uznaje za nieakceptowalne. Skutkiem zamknięcia przestrzeni powietrznej dla izraelskich samolotów mogą być znaczne utrudnienia w lotach z Izraela do krajów takich jak Gruzja czy Azerbejdżan. Czas podróży wydłuży się wówczas nawet o dwie godziny.

Szczyt w Szanghaju

W Chinach zakończył się dwudniowy szczyt Szanghajskiej Organizacji Współpracy. Przyjęta tam dziesięcioletnia strategia może być zagrożeniem dla interesów państw bloku zachodniego. Sam szczyt jest próbą budowania siły wobec Stanów Zjednoczonych i krytyki polityki celnej, prowadzonej przez administrację Donalda Trumpa.

Kryzys rynku pracy

Liczba osób bez pracy w Niemczech przekroczyła w sierpniu 3 mln. Ostatni raz bezrobocie w tym kraju było tak wysokie w sierpniu 15 lat temu. Ekspertiści dostrzegają jednak pierwsze sygnały możliwej stabilizacji rynku pracy. W ujęciu regionalnym najwyższe wskaźniki bezrobocia w sierpniu odnotowano w Bremie (11,8 proc.) i Berlinie (10,5 proc.), a najniższe na południu Niemiec w Bawarii (4,2 proc.) oraz Badenii-Wirtembergii (4,7 proc.). Dane statystyczne uwzględniają sytuację na rynku pracy do 13 sierpnia.

Zakończono prace ekshumacyjne we Lwowie-Zboiskach

W wyniku prac ekshumacyjnych prowadzonych przez Instytut Pamięci Narodowej we Lwowie-Zboiskach odnaleziono szczątki co najmniej 31 osób oraz liczne szczątki luźne.

Prace ekshumacyjne szczątków żołnierzy Wojska Polskiego, poległych we wrześniu 1939 r. w obronie Lwowa, przeprowadzone w dniach 4-30 sierpnia 2025 r., stanowiły kontynuację badań poszukiwawczych zrealizowanych przez Biuro Poszukiwań i Identyfikacji IPN jesienią 2019 r. na nieczynnym cmentarzu we Lwowie-Zboiskach. Wówczas, mimo jednoznacznego ustalenia lokalizacji miejsca pochówku i spełnienia wszelkich wymogów formalnych, zgody na ekshumację nie udzielono. Dopiero w wyniku prowadzonego w ostatnich miesiącach dialogu pomiędzy ministerstwami kultury Polski i Ukrainy oraz prac grupy roboczej ds. dialogu historycznego, po pięciu latach starań zgoda ostatecznie została udzielona. O tym fakcie Ministerstwo Kultury i Polityki Informacyjnej Ukrainy poinformowało stronę polską 11 czerwca 2025 r.

W trakcie prac ekshumacyjnych ujawniono dwa zbiorowe groby, w których znajdowały się szczątki 31 osób oraz wiele szczątków luźnych należących najprawdopodobniej do kolejnych kilkudziesięciu ofiar. Tak duża liczba szczątków luźnych wynika z faktu częściowego zniszczenia mogiły przez pochówki wtórne, jak i okoliczności śmierci żołnierzy poległych na polu walki po ciężkim ostrzale artyleryjskim, który mógł spowodować rozległe obrażenia ciał. Ostateczna liczba ofiar, których szczątki ekshumowano zostanie ustalona w wyniku dalszych badań antropologicznych i genetycznych.

Przy szczątkach znaleziono liczne elementy oprzyrządowania i umundurowania wojskowego (m.in. guziki wojskowe, pasy, maski przeciwgazowe), a także przedmioty osobiste (medaliki, różańce, polskie monety). Szczególnie cennym znaleziskiem jest 11 nieśmiertelników z

danymi pozwalającymi na ustalenie tożsamości żołnierzy. Umożliwi to podjęcie badań genealogicznych i pobranie materiału porównawczego do badań genetycznych od krewnych poległych żołnierzy.

Prace we Lwowie-Zboiskach zostały przeprowadzone przez interdyscyplinarny zespół Biura Poszukiwań i Identyfikacji IPN, z udziałem biegłego z zakresu medycyny sądowej, dr. Łukasza Szleszkowskiego z Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu. Działania zespołu polskiego odbywały się w ścisłej współpracy z ukraińskim partnerem Instytutu Pamięci Narodowej – Towarzystwem „Ukraińska Pamięć”. Przez cały okres prac na miejscu w charakterze obserwatorów obecni byli przedstawiciele Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP.

Prace ekshumacyjne odbywały się przy wsparciu Konsulatu Generalnego RP we Lwowie, we współpracy z administracją lwow-

ską i Ministerstwem Kultury i Polityki Informacyjnej Ukrainy.

***

W dniach 16 i 17 września 1939 roku Wojsko Polskie stoczyło ciężkie walki z Wehrmachtem na północnych przedpolach Lwowa. Głównym rejonem starć była miejscowość Zboiska, gdzie szczególnie wyróżniła się 10. Brygada Kawalerii płk. Stanisława Maczka, wspierana przez idące na odsiecz miastu oddziały dowodzone przez gen. Kazimierza Sosnkowskiego. Polskie wojska, dysponujące ograniczonym wsparciem artylerii, usiłowały powstrzymać niemieckie natarcie zmierzające w kierunku Lwowa od północy. Walki miały charakter zaciętych potyczek, w których użyto zarówno piechoty, jak i broni pancerniej.

Obrona północnych podejść do miasta miała kluczowe znaczenie, ponieważ Niemcy starali się odciąć Lwów od zaplecza i zmusić go do szybkiej kapitulacji. Oddziały Maczka i Sosnkowskiego, mimo trudności w zaopatrzeniu i pogarszającej się sytuacji strategicznej, zdołały zatrzymać przeciwnika, a bitwy o Zboiska i Skniów zapisały się jako jedne z najbardziej dramatycznych epizodów obrony miasta. 17 września sytuacja uległa jednak zasadniczej zmianie: agresja Armii Czerwonej na wschodnie granice II Rzeczypospolitej sprawiła, że Lwów znalazł się pod jednoczesnym naciskiem dwóch armii. Bohaterska obrona została okupiona wysokimi stratami, a poległych żołnierzy często grzebano w pobliżu miejsca walk. Jednym z takich miejsc pochówku była mogiła we Lwowie-Zboiskach.

Fot. www.facebook.com/ipngovpl/ Inne

Gospodarka nabiera rozpędu

Produkt Krajowy Brutto Polski w drugim kwartale br. wzrósł o 3,4 proc. w ujęciu rocznym. To oznacza, że polska gospodarka miała lepsze wyniki niż w pierwszym kwartale, kiedy wzrost gospodarczy wyniósł 3,2 procent. Odczyt jest zgodny z wcześniejszym, szybkim szacunkiem GUS. Z danych GUS wynika, że inwestycje w II kwartale spadły o 1 proc. rok do roku, konsumpcja prywatna wzrosła o 4,4 proc. rdr, a popyt krajowy wzrósł o 4 proc. rdr.

Katastrofa w Radomiu

Na lotnisku w Radomiu doszło do tragicznego wypadku. Rozbił się polski myśliwiec F-16. Pilot zginął na miejscu. Do katastrofy doszło w czasie prób do pokazów lotniczych Air Show. Wydarzenie zostało odwołane. Kondolencje najbliższemu pilotowi złożyli prezydent Karol Nawrocki oraz premier Donald Tusk.

Inflacja w natarciu

Ceny towarów i usług konsumpcyjnych w sierpniu wzrosły rok do roku o 2,8 proc. – poinformował GUS. Według szybkiego szacunku w porównaniu z poprzednim miesiącem ceny obniżyły się o 0,1 procent. W lipcu ceny towarów i usług konsumpcyjnych wzrosły o 3,1 proc. rok do roku. W czerwcu wskaźnik wyniósł 4,1 procent. Inflacja nadal przekracza 2,5-procentowy cel NBP, choć mieści się w granicach dopuszczalnych odchyleń. Pełne dane o inflacji w sierpniu GUS opublikuje 15 września.

Gazoport bije rekordy

Gazoport w Świnoujściu bije kolejne rekordy w przyjmowaniu nowych ładunków LNG z USA i Kataru. Tempo odbioru nowych dostaw surowca jest na tyle wysokie, że szacunki wskazują na osiągnięcie poziomu 80 ładunków w tym roku, podczas gdy ubiegły rok zamknął się liczbą 39. W roku 2023 było to 62.

Czternastka już wypłacana

Zakład Ubezpieczeń Społecznych rozpoczął wypłatę tzw. czternastej emerytury – dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego. Seniorzy nie muszą składać żadnych wniosków, ZUS prześle pieniądze razem z wrześniowymi emeryturami i rentami. W tym roku pełna kwota czternastej emerytury wynosi 1 878 zł brutto, czyli tyle, ile minimalna emerytura. Otrzymają ją w całości osoby, których podstawowe świadczenie nie przekracza 2 900 zł brutto.

Donald Trump zaostrza walkę z wenezuelskimi kartelami narkotykowymi

Donald Trump ogłosił walkę z kartelami narkotykowymi. W kierunku Wenezueli płyną okręty wojenne Stanów Zjednoczonych. O kierowanie kartelem Amerykanie oskarżają wenezuelskiego prezydenta.

Sytuacja na linii USA-Wenezuela staje się coraz bardziej napięta. Już w 2020 roku amerykańscy prokuratorzy oskarżyli wenezuelskiego prezydenta, Nicolasa Maduro, o handel narkotykami. W sierpniu prokurator generalna USA poinformowała, że w toku prowadzonego śledztwa zabezpieczono mienie N. Maduro o wartości 700 mln dolarów: biżuterię, luksusowe samochody, prywatne odrzutowce i liczne posiadłości.

– Wiele domów, rezydencja na Dominikanie, wiele domów wartych wiele milionów dolarów na Florydzie, stadnina koni – wyliczała Pam Bondi, prokurator generalna USA.

USA zapowiedziały działania

zbrojne w celu walki z wenezuelskimi kartelami narkotykowymi. Jak pisał „Washington Post”, w kierunku wybrzeży Wenezueli skierowane zostały amerykańskie okręty wojenne. Tydzień temu do walki z przemytnikami Stany Zjednoczone wysłały tam niszczyciele, samoloty zwiadowcze, okręt podwodny o napędzie atomowym oraz 4,5 tys. żołnierzy piechoty morskiej.

„Donald Trump jest gotów użyć wszystkich zasobów Stanów Zjednoczonych, aby powstrzymać napływ narkotyków do kraju i postawić odpowiedzialnych za handel nimi przed obliczem sprawiedliwości” – poinformował Biały Dom.

Wenezuela odpycha oskarżenia USA i zażądała wycofania amerykańskiej floty, domagając się stanowczej reakcji ONZ.

– Naruszono Traktat z Tlatelolco, który zakazuje przemieszczania, używania i produkcji broni jądrowej

na terytorium Ameryki Łacińskiej i Karaibów – oznajmił Nicolas Maduro, prezydent Wenezueli.

– Wenezuela, wierna zasadom swojej boliwariańskiej dyplomacji pokojowej, oświadcza, że nie stanowi zagrożenia dla nikogo. Prawdziwym zagrożeniem dla stabilności regionu jest obecność wojskowa USA i broń jądrowa na Karaibach – dodał Samuel Moncada, ambasador Wenezueli przy ONZ.

W tle obecnej eskalacji pojawia się także kwestia surowców energetycznych. Wenezuela posiada największe potwierdzone złoża ropy na świecie. USA obawiają się współpracy Wenezueli z Rosją, zwłaszcza w sektorze zbrojeniowym, która staje się coraz bardziej zauważalna. Celem Waszyngtonu może być pokojowe odsunięcie Nicolasa Maduro od władzy. Nie wyklucza się jednak także interwencji siłowej, co budzi niepokój w regionie.

A TO CIEKAWIE

6 września – Dzień Brody. Najciekawsze historie z brodaczami w tle

Broda – dla jednych wyraz męskości, dla innych symbol buntu, a czasem nawet... zagrożenie na polu bitwy. Przez wieki zarost na twarzy był czymś znacznie więcej niż tylko elementem wyglądu. To, czy brodę noszono z dumą, golono do gołej skóry czy wręcz zakazywano jej noszenia, mówi wiele o epoce, kulturze i wartościach, jakie wtedy panowały.

Z punktu widzenia ewolucji, broda nie ma oczywistej funkcji praktycznej. Charles Darwin sądził, że może być efektem selekcji płciowej – mężczyźni z bujniejszym zarostem byli postrzegani jako bardziej atrakcyjni i dominujący. Inni badacze sugerują, że broda mogła pełnić funkcję ochronną w walce – amortyzując ciosy w szczękę.

Co ciekawe, w historii występują nawet przykłady kobiet, które nosiły brody. Np. Hatszepsut, jedna z nielicznych kobiet-faraonów w historii Egiptu. Aby podkreślić swoją pozycję władzy, często przedstawiana jest w tradycyjnym męskim stroju, w tym z sztuczną brodą.

Wilgefortis – Legenda o tej świętej z XV i XVI wieku mówi o młodej kobiecie zmuszanej do małżeństwa z pogańskim księciem. Swoją modlitwą o cud sprawiła, że wyrosła jej broda, skutecznie odstrasżając narzeczonego, co zakończyło się jej ukrzyżowaniem na własną prośbę jako forma cierpienia za wiarę. W sztuce chrześcijańskiej jest więc często odbierana kontrowersyjnie, gdyż można pomyśleć, że przedstawia Jezusa na krzyżu w sukni.

Aleksander Wielki i wojna z... brodami

Choć Aleksander Macedoński zapisał się w historii jako wybitny strateg i niepokonany wódz, jego sukcesy wojskowe nie były dziełem przypadku. Dbał o każdy detal – również ten, który z pozoru mógłby wydawać się zupełnie nieistotny. Przykład? Zakaz noszenia brody w armii macedońskiej.

Jak głosi przekaz starożytnych historyków, gdy wszystkie przygotowania do bitwy były zakończone, generałowie zapytali Aleksandra, czy jest jeszcze coś, co powinni zrobić. Wódz odparł: „**Nic więcej, tylko zgolić Macedończykom brody.**”

Zdziwiony takim rozkazem generał Parmenion zapytał o powód tej decyzji. Aleksander miał odpowiedzieć: „**Czyż nie wiesz, że w bitwie nie ma nic bardziej przydatnego niż złapać wroga za brodę?**”

Podczas gdy Aleksander Wielki nakazał golić brody swoim żołnierzom z powodów taktycznych, **Piotr I Wielki**, car Rosji, uczynił z brody symbol oporu wobec modernizacji. W jego oczach nie chodziło jednak o wojskową skuteczność – lecz o cywilizacyjną rewolucję.

Kiedy młody Piotr udał się w wielką podróż po Europie Zachodniej (tzw. „Wielkie Poselstwo”), zafascynował się technologią, kulturą, obyczajami i organizacją nowoczesnych państw. Wrócił do Rosji przekonany, że kraj musi się zmodernizować, jeśli ma przetrwać w zmieniającym się świecie. Jednym z najbardziej widocznych symboli „wstecznicstwa” były... rosyjskie brody.

W 1698 roku Piotr wydał dekret nakazujący golenie brody wszystkim członkom dworu, urzędnikom i mieszkańcom miast. Broda – szczególnie wśród duchowieństwa i starszyny – była traktowana niemal jako świętość, a jej usunięcie – jako hańba. Dlatego Piotr, zamiast całkowicie zakazać noszenia brody, wprowadził coś bardziej „praktycznego” (i dochodowego): podatek od brody. Każdy, kto nie chciał się ogolić, musiał zapłacić specjalną opłatę, a w zamian otrzymywał metalowy żeton, który uprawniał go do legalnego noszenia zarostu. Na żetonie widniał często napis: „**Broda to zbytek i głupota.**”

CZYTAM, BO LUBIE

Katarzyna Grochola „Wyluzuj kobieto”

Autorka powraca z opowieścią pełną humoru, czułości i życiowej mądrości. Tym razem mierzymy się z największym wyzwaniem dorosłości: odpuśceniem kontroli.

W życiu każdej matki przychodzi moment, gdy trzeba... odpuścić. Wiki – bohaterka tej opowieści – nie zamierza jednak oddać sterów tak łatwo. Bo jak to? Syn, Piotruś, zakochany? Zaręczony? I to z Agatą, która nie do końca wie, jak złożyć ręcznik w kostkę? Wiki wie lepiej. Zawsze wiedziała. Tylko czy naprawdę o to chodzi – o wieczne ogarnianie, planowanie, ratowanie wszystkich wokół? Czy to nie czas, by przeciąć pępowinę, dać sobie przestrzeń, a innym – wolność?

Grochola z właściwą sobie czułością i humorem mówi nam to, czego często nie chcemy usłyszeć: wyluzuj, kobieto. Bo życie nie musi być pod linijkę. Bo dystans może uzdrawiać. Bo czasem wystarczy po prostu... puścić.

To książka o matkach i dorastających dzieciach, o kontroli, bliskości i granicach, o tym, jak trudno jest przestać być „matką Polką”, ale jak bardzo warto.

Stronę przygotowała Monika Urbanowicz

ZE SŁOWEM ZA PAN BRAT

Anglicyzmy, które krążą w przestrzeni internetowej – co oznaczają?

Scrollować – jest to neologizm, który został utworzony od angielskiego słowa „scroll” i w tłumaczeniu na język polski oznacza „przewijanie”. Scrollowaniem nazywamy czynność przewijania przez użytkowników zawartości ekranu na urządzeniu elektronicznym. Sama czynność scrollowania jest najczęściej kojarzona z przeglądaniem treści w mediach społecznościowych. (Np. *Od godziny scrolluję Instagrama.*)

Hejtować – z ang. „hate” oznacza „nienawiść”. Hejtować coś w mediach społecznościowych to wypowiadać się w sposób wrogi i krzywdzący na jakiś temat lub o jakiejś osobie. (Np. *Chłopak został zhejtowany przez grono swoich obserwatorów.*)

Influencer/Influencerka – osoba tworząca treści w mediach społecznościowych, która zdobyła popularność i szerokie grono odbiorców. Korzystając ze swoich zasięgów prowadzi współpracę z markami, reklamując ich produkty. Taka osoba może wpływać na światopogląd czy gust swoich widzów. (Np. *Młoda influencerka zabrała głos w kwestii tej głośnej sprawy.*)

Viralowy – słowo używane jako przymiotnik określający, że dana treść stała się w szybkim czasie bardzo popularna, zdobywając ogromne zasięgi i uwagę. Może to być produkt, film czy zwykły mem. „Viralowość” to efekt, który powstaje, gdy treść w wyjątkowy sposób przyciąga uwagę i emocje odbiorców. Najczęściej „viralowe” stają się treści, które zaskakują, bawią lub wzruszają. (Np. *Konieczne muszą sobie kupić te viralowe buty.*)

KRZYŻÓWKA z nagrodą 1328

Rozwiązanie-hasło prosimy nadsyłać (lub telefonicznie) do 9 września 2025 r.
na adres redakcji: 09318 Wilno, Rinkinés 50, p. 501

nocny motyl	drobny deszcz	12	ma ogon jak wachlarz	gorąca cząstka	otoczne skorupą	8	Monica ... tenisistka	jakość towaru
18			słone ciastko benzopiról	4				
drobne kamyki		14		reklama świetlna	silnik		wiara w istnienie Boga	23
insekt	dawniej mili-mikron							
		1		klatka filmowa	ostrożeń polny			7
wzrok pełen uwielbienia			z tę-czówką przed weselem	11	normy moralne	10	libańska sosna	bajkowy miś w kra-wacie
		17			20			21
kolej podziemna			łoskot, łomot	22	wysokie lustro		13	
Bill ... „Między słowami”		27				alkohol Zagłoby	odległe obiekty niebieskie	
		19		dzieło nie-znanego autora	buty piłkarza			
wyspa w Filipinach	9	przywłaszczenie uciekinier			6		król Kreta	biblijny prorok
				rodzaj cytry	sułtanat w Azji			3
„noga” grzyba					wydana przez konsulat	24		
końska karma		2	osoba mianowana		16			
					Pięć-książ			
latem na skoczni narciarskiej			but Indiani-na		25	5		15

Litery z ponumerowanych pól utworzą rozwiązanie – myśl H. F. Amiela.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27

Rozwiązanie krzyżówki nr 1327: **Koralowa wyspa.**

Nagrodę wylosował Roman Rotkiewicz z Wilna.

Nagroda jest do odebrania w Domu Prasy (Laisvės pr. 60) w ciągu 30 dni kalendarzowych.

Dożynki w podwileńskich Płocieniszkach

„Dzielimy się kulturą i tradycją”

Fot. Wiktor Jusiel

Flaga Wileńszczyzny

HYMN WILEŃSZCZYZNY

Wileńszczyzny drogi kraj

Słowa i muzyka
Jana Gabriela Mincewicza

Gdzie nad Wilią drżą kaczeńce,
Zapatrzone w modrą gładź,
Świętojańskie płyną wieńce
By dziewczętom szczęście dać.

Refren: Ukochana moja ziarno,
Wileńszczyzny drogi kraj.
Na nic Ciebie nie zamienię,
Z Tobą żyć i umrzeć daj.

W Ostrej Bramie dnia każdego,
Woła wiernych dzwonów spiż.
A Trzy Krzyże Wiwulskiego,
Jak drogowskaz wiodą wzwyż.

Refren: Ukochana moja ziarno...

Rozrzucone ojców kości,
Pośród jarów, pośród gór,
Co broniły tu polskości,
Dając dla nas piękny wzór.

Refren: Ukochana moja ziarno...

Szanowni Czytelnicy! Drodzy Mieszkańcy Wileńszczyzny!

Wileńszczyzna to szczególna i wyjątkowa ziemia, to dziedzictwo naszych przodków i spuścizna wielu pokoleń. Od wieków Wileńszczyzna to kraj wielonarodowościowy, gdzie obok siebie mieszkają Polacy i Białorusini, Rosjanie i Litwini, Żydzi i Tata-ry. Większość mieszkańców Wileńszczyzny, mimo tragicznych zawirowań historii XX wieku, nadal stanowią Polacy.

Każda wspólnota, aby mogła istnieć i rozwijać się, potrzebuje również symboli wokół których się jednoczy, na których może oprzeć swoją tożsamość. Dlatego na winiecie naszego Tygodnika widnieje jeden z herbów, ujmujących nasz symbol chrześcijański Trzech Krzyży górujących nad Wilnem oraz św. Michała Archanioła, zwalczającego zło i szatana. Symbol ten zaproponowano na początku lat dziewięćdziesiątych jako herb rejonu wileńskiego. Mając na uwadze fakt, że nasz Tygodnik jest medialnym głosem mieszkańców całej Wileńszczyzny, powstał symbol, który widnieje na pierwszej oraz innych stronach gazety, i który jest już szeroko używany podczas licznych uroczystości na Wileńszczyźnie. Symbol kojarzący się z naszą małą Ojczyzną, który stał się znakiem rozpoznawczym regionu.

Flaga Wileńszczyzny nawiązuje do barw narodowych, historii Ziemi Wileńskiej i jej rycerskich tradycji. Jest to biało-czerwona szachownica, na której widnieje Pogoń, będąca w czasach przedwojennych częścią herbu województwa wileńskiego. Flaga Wileńszczyzny jest pomostem łączącym naszą piękną przeszłość z naszymi teraźniejszymi losami. Jest elementem, który nas jednoczy i pomaga budować poczucie wspólnoty opartej na hasle „Bóg, Honor, Ojczyzna”.

KALENDARIUM HISTORYCZNE WILEŃSZCZYZNY: 4-10 września 2025 r.

- 4 września 1682 r. zmarł Michał Kazimierz Pac, wielki hetman litewski, fundator kościoła św. Piotra i Pawła w Wilnie.
- 4 września 1718 r. w kościele w Trokach odbyła się uroczysta koronacja cudownego obrazu Matki Bożej z Dzieciątkiem Jezus.
- 4 września 1860 r. do Wilna przybył pierwszy pociąg linią kolejową Petersburg-Warszawa.
- 4 września 1984 r. zmarł Henryk Łowmiański, historyk, mediewista. Studiował w Wilnie na USB. Był pierwszym doktorantem na odnowionym Uniwersytecie Wileńskim pod nazwą Uniwersytet Stefana Batorego.
- 4 września 1991 r. Rada Najwyższa RL rozwiązała Rady samorządowe rejonów wileńskiego i solecznickiego oraz osiedla Snieczkus w rejonie ignalińskim.
- 6 września 1953 r. zmarł ks. prałat Leon Żebrowski, znakomity kaznodzieja Wileńszczyzny, pełnił posługę duszpasterską w Wilnie, Turgielach, Ejszyskach.
- 8 września 1791 r. urodził się Ludwik Sobolewski, znany wileński filolog, bibliotekarz, kierownik Biblioteki Uniwersyteckiej w Wilnie.
- 8 września 1855 r. w Niemenczynie został konsekrowany przez biskupa wileńskiego Wacława Żylińskiego kościół św. Michała Archanioła.
- 9 września 2015 r. przed siedzibą Ministerstwa Sprawiedliwości RL pikietowali rodzice i dziadkowie uczniów polskich i rosyjskich szkół, wyrażając swój sprzeciw wobec niesprawiedliwej polityki władz litewskich.
- 9 września 2020 r. zmarł Jan Drutel, wieloletni organista kościoła Ducha św. w Wilnie i kościoła MB Dobrej Rady w Rudominie, b. kierownik zespołu folklorystycznego „Rudomianka”.
- 10 września 1911 r. w Wilnie urodził się Mieczysław Pimpicki, chirurg, pionier medycyny sportowej. Studiował na Wydziale Lekarskim USB. Zmarł w 2008 r. w Olsztynie.
- 10 września 1932 r. w Wilnie urodził się Jerzy Afanasjew, pisarz, satyryk, reżyser filmowy i teatralny. Zmarł w 1991 r.

Mieczysław Pimpicki – sportowiec, lekarz rodem z Wilna

Mieczysław Pimpicki urodził się 10 września 1913 r. w Wilnie w rodzinie Stefana (właściciela piekarni) i Michaliny z Rymszów. Ukończył Gimnazjum im. Mickiewicza w Wilnie, w 1933 r. rozpoczął studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Stefana Batorego. Jako student był aktywnym sportowcem, zdobył wicemistrzostwo Polski w pływaniu długodystansowym w 1935 r., a także akademickie wicemistrzostwo Polski w alpejskim biegu zjazdowym. W Oszmianie był instruktorem narciarskim. Dyplom lekarza uzyskał 20 czerwca 1939 r. i jeszcze przed wybuchem II wojny światowej rozpoczął staż w Szpitalu Wojskowym na Antokolu w Wilnie.

Kontynuował pracę w warunkach wojennych, pozostał w Wilnie także po 17 września 1939 r. Do końca stażu był asystentem prof. Kornela Michejdy, następnie został skierowany do pracy na oddziale chirurgicznym szpitala w Oszmianie. Po zajęciu Oszmiany przez Niemców w 1941 r. przez krótki czas kierował szpitalem, potem przeniósł się do Holszan. Nawiązał tam kontakt z Armią Krajową, zapatrywał oddziały partyzanckie w leki i środki opatrunkowe, opiekował się rannymi. Po rozkazie dowództwa włączenia osób z konspiracji do

partyzancki zgłosił się do dowódcy zgrupowania „Oszmiana” majora Czesława Dębickiego „Jaremy” i w randze porucznika został szefem

sanitarnym zgrupowania oszmiańsko-nowogródzkiego. Przez pewien czas przebywał w Puszczy Rudnickiej. W czasie udzielania pomocy rannemu trafił do niewoli sowieckiej; wcielony przymusowo do Armii Czerwonej, odmówił złożenia przysięgi na wierność ZSRR i razem z przeszło 6 tysiącami żołnierzy Armii Krajowej trafił do obozu w Kałudze. Pracował tam przy wyrębie lasu.

Po uwolnieniu przybył do Polski w styczniu 1946 r. Bezskutecznie

starł się o pracę w Bydgoszczy, gdzie po wojnie znalazł się prof. Michejda. W lutym 1946 r. osiadł w Olsztynie, gdzie został starszym asystentem na oddziale chirurgicznym Szpitala Mariańskiego. W 1948 r. uzyskał specjalizację z chirurgii, w 1954 r. przejął po Janowiczu funkcję ordynatora. Wprowadził oryginalną metodę leczenia wieloodłamowych złamań kości przy pomocy tzw. gwoźdźcia „L”. W 1947 r. zorganizował pierwszą w Polsce Poradnię Sportową w Olsztynie, założył również analogiczną placówkę w systemie lecznictwa kolejowego. Działał w Kolejowym Klubie Sportowym „Warmia Olsztyn”. W latach 1947–1948 był lekarzem na obozie przygotowawczym polskich sportowców przed olimpiadą w Londynie. Należał do wielu

towarzystw i organizacji zawodowych, m.in. Polskiego Towarzystwa Lekarskiego oraz Towarzystwa Ortopedycznego i Traumatologicznego, a w 1985 r. Towarzystwo Chirurgów Polskich nadało mu godność członka honorowego. Wykształcił wielu olsztyńskich lekarzy.

W 1949 r. zawarł związek małżeński z Janiną Ciunelis, pielęgniarką. Zmarł 11 marca 2008 r. w Olsztynie, spoczywa na cmentarzu komunalnym w Olsztynie.

110. rocznica śmierci Stanisława Witkiewicza, malarza, architekta, pisarza

Popularyzator stylu zakopiańskiego

Stanisław Witkiewicz urodził się 8 maja 1851 r. na Żmudzi w Poszawszu, w rodzinie Ignacego, powstańca listopadowego i Elwiry z Szemiotów. Już podczas powstania styczniowego pełnił funkcję kuriera i zaopatrzeniowca oddziałów partyzanckich. Powstanie było wspierane

też przez jego rodziców i dwoje starszego rodzeństwa. Po upadku powstania zostali oni skazani na zesłanie do Tomka. Tam też udali się ze Stanisławem i dwojgiem młodszych dzieci, aby nie rozłączać rodziny. Stanisław przebywał w Tomsku do 1868 r., pobierając pierwsze lekcje rysunku. Studiował na Cesarskiej Akademii Sztuk Pięknych w Peters-

burgu (1869–1871) i w Monachium (1872–1875). Okres monachijski był dlań ciężki; miał niski status materialny i zachorował na gruźlicę.

W 1875 r. powrócił do Warszawy, gdzie wraz z Adamem Chmielewskim, Józefem Chełmońskim i Antonim Piotrowskim zajął malarską pracownię w Hotelu Europejskim. Witkiewicz nawiązywał też kontakt z wieloma artystami i pisarzami, m.in. z Heleną Modrzejewską, Bolesławem Prusem i Henrykiem Sienkiewiczem, który zapewnił mu dofinansowanie działalności artystycznej w postaci stypendium. Mieszkając w Warszawie do 1890 roku, Witkiewicz wyjechał na dwa lata do Marienbadu, Merano i Monachium (1881–1882). Od 1884 roku był kierownikiem artystycznym tygodnika literacko-artystycznego „Wędrowiec”. Zajmował się krytyką artystyczną, tworząc jej nowoczesne podstawy.

W 1890 r. osiadł w Zakopanem, gdzie zafascynowany tamtejszą sztuką ludową stworzył teorię stylu zakopiańskiego, projektując architekturę i wnętrza zakopiańskich willi.

Willa „Konstantynówka” w Zakopanem zaprojektowana przez Stanisława Witkiewicza

Był projektantem kaplicy Najświętszego Serca Jezusowego w Jaszczurówce (obecnie dzielnica Zakopanego). Zaprojektował witraże do kaplicy w Jaszczurówce oraz do kościoła Świętej Rodziny w Zakopanem. Stworzony styl opisał w publikacjach „Styl zakopiański. Zeszyt I. Pokój jadalny” (wyd. 1904) oraz „Styl zakopiański. Zeszyt II. Ciesielstwo” (wyd. 1910).

Za swą działalność na rzecz miasta został mianowany honoro-

wym obywatelem Zakopanego.

Był autorem powieści-reportażu „Na przełęcz” nazywanego Ewangelią Tatr, wznowioną książkę w 1904 roku opatrzył nowym wstępem. W dziele tym utrwalił liczne informacje o dawnych zwyczajach podhalańskich, jak również o znamiennych postaciach, takich jak Tatar Myśliwiec czy Marduka Krwawy. „Na przełęcz” zaszczerpiło w społeczeństwie polskim zmitologizowany obraz Górali zakopiańskich,

Tatr, wyjątkowości tamtejszej kultury i stworzyło tę szczególną atmosferę, dzięki której Zakopane wśród polskich miejscowości wypoczynkowych uzyskało swoją wyjątkową pozycję.

Zmarł na gruźlicę 5 września 1915 r. w Lovranie na półwyspie Istria. Przed śmiercią spisał „ostatnie słowa” do siostry. Trumnę z jego zwłokami przez ogarniętą wojną Europę przewiozła Maria Dembowska. Dotarła ona do Zakopanego 13 września 1915 r. 14 września trumna została wystawiona w kaplicy cmentarnej przy ulicy Nowotarskiej. Pogrzeb, w którym poza licznie zgromadzonymi góralami i przewodnikami tatrzańskimi uczestniczyli między innymi Stefan Żeromski, Jan Kasprzowicz, Leon Wyczółkowski, Ludwik Solski, Jan Rembowski, Jan Skotnicki i Teodor Axentowicz, odbył się 17 września 1915 r. Stanisław Witkiewicz został pochowany na zakopiańskim cmentarzu na Pęksowym Brzysku.

Opr. Jan Lewicki
Na podstawie: pl.
wikipedia.org

105. rocznica urodzin Lesława Mariana Bartelskiego, krytyka literackiego, publicysty, żołnierza AK, uczestnika Powstania Warszawskiego

Pisał o losach Pokolenia Kolumbów

Lesław Marian Bartelski urodził się 8 września 1920 r. w Warszawie w rodzinie Zygmunta i Zofii z Ulanowskich. Dzieciństwo spędził w Warszawie i na Górnym Śląsku, w Królewskiej Hucie. Uczył się w Gimnazjum Państwowym im. Mickiewicza w Warszawie. Po maturze w 1938 r. wstąpił na Wydział Prawa Uniwersytetu Warszawskiego. Podczas okupacji niemieckiej kontynuował naukę na tajnych kompletach.

W wojnie 1939 r. walczył jako ochotnik w obronie Pragi w składzie 336 pułku piechoty. W okresie okupacji działał w podziemiu kulturalnym, w latach 1942–1944 był członkiem grupy literackiej związanej z czasopismem „Sztuka i Naród”. W 1944 r. skończył kurs sprawozdawców wojennych.

W latach 1941–1945 był żołnierzem TOW oraz AK. Brał udział w Powstaniu Warszawskim w dowództwie

pułku „Baszta” i Komendzie V Obwodu Mokotów. Po upadku powstania

został wywieziony na roboty przymusowe na Dolny Śląsk. Uciekł z obozu pracy i przedostał się do Generalnego Gubernatorstwa, gdzie w Częstochowie został oficerem Biura Informacji i Propagandy Komendy Głównej AK aż do jej rozwiązania. Jesienią 1945 r. po

ujawnieniu się zweryfikowany przez Departament Personalny MON jako ppor. czasu wojny.

W latach 1945–1972 był redaktorem czasopism m.in. „Polski Zbrojnej”, „Nowin Literackich”, kierownikiem audycji poetyckich Polskiego Radia, czasopisma kulturalno-społecznego „Wies”, tygodnika „Nowa Kultura”, tygodnika „Kultura”. W latach 1970–71 na Uniwersytecie Warszawskim prowadził wykłady o literaturze podziemnej.

W latach 1972–1978 był prezesem warszawskiego oddziału Związku Literatów Polskich, 1989 r. - wiceprezesem ZLP, od 2000 honorowym prezesem ZLP. Od 1979 r. był wiceprezesem Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa. W lutym 1989 r. wszedł w skład działającej przy tej Radzie Komisji do spraw Upamiętnienia Ofiar Represji Okresu Stalinowskiego.

Przewodniczący Społecznego Komitetu Budowy pomnika Bolesława Prusa. Był członkiem Społecznego Komitetu Budowy Pomnika Powstania Warszawskiego i Społecznego Komitetu Budowy Pomnika Państwa Podziemnego i AK. W sierpniu 1984 r. wszedł w skład Obywatelskiego Komitetu Obchodów 40. Rocznicy Powstania Warszawskiego.

Był wieloletnim radnym Rady Narodowej m.st. Warszawy (1969–1984) i jej wiceprzewodniczącym (1973–1980). Nie angażował się w działalność opozycyjną. Jak ustaliła Joanna Siedlecka, Służba Bezpieczeństwa próbowała wielokrotnie pozyskać go do współpracy, ale odmawiał. W 1974 roku podczas pogrzebu Melchiora Wańkowicza w imieniu Związku Literatów Polskich wygłosił przemówienie, w którym przedstawił zmarłego jako wielkiego pisarza, dobrego patriotę i człowieka

uczciwego, nękanego przez władze PRL. To wszystko sprawiło, że – jak sądzi Siedlecka – SB rozpuszczało w środowisku literackim plotki dyskredytujące Bartelskiego i sugerujące jego współpracę z organami bezpieczeństwa.

Zmarł 27 marca 2006 r. Został pochowany cmentarzu Bródnowskim.

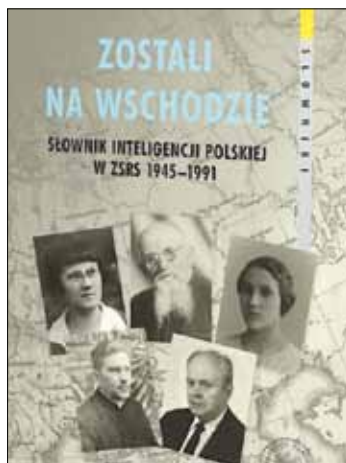
Zadebiutował w czasie wojny, w 1944 r. Jest autorem ponad 50 pozycji wydawniczych. Głównym tematem jego twórczości są losy Pokolenia Kolumbów. Do najważniejszych pozycji należą powieści „Genealogia ocalonych” oraz „Termopile literackie” jak również popularne monografie. „Powstanie warszawskie Mokotów 1944”, „Pułk AK „Baszta” oraz wydawany kilkakrotnie leksykon Polscy pisarze współcześni.

Opr. Jan Lewicki
Na podstawie: pl.
wikipedia.org

Nowa książka

Zostali na Wschodzie

Czym zajmował się ks. Stanisław Łazarz, kiedy zabroniono mu sprawować rolę duszpasterza? Jak Maria Pokiziak pomagała tym, których po wyrokach zsyłano do łagrów? Czym po wojnie zajmowała się s. Genowefa Wójcik? Za co została skazana Genowefa Pszonak i w jaki sposób udało się zmienić jej karę? Czym w czasie II wojny światowej zajmował się ks. Jan Kretowicz?

Zainteresowanych odpowiedzią na te pytania zachęcamy do lektury najnowszego, trzeciego już tomu

słownika pt. Zostali na Wschodzie. Słownik inteligencji polskiej w ZSRS 1945-1991 powstałego pod redakcją Adama Hlebowicza, który ukazał się w zeszłym roku nakładem wydawnictwa Instytutu Pamięci Narodowej.

Recenzowana książka stanowi kontynuację dla dwóch poprzednich tomów, co łącznie daje ogromną wartość w poznawaniu omawianego zagadnienia, niewątpliwie wielu trudnych losów Polaków w zetknięciu z bezwzględnością komunistycznego reżimu. Jest to ogromne źródło informacji o patriotycznych postawach, którymi wykazały się całym swoim życiem osoby przedstawione w zamieszczonych biogramach.

Autorzy poszczególnych biogramów z ogromną starannością i rzetelnością zadbał o jak najpełniejsze przedstawienie danej postaci, przy zachowaniu charakterystycznej dla biogramu krótkiej formy. Czytelnik ma możliwość poznania historii osób duchownych, ale także świeckich, których los postawił w niezwykle trudnych okolicznościach, gdzie przedstawione osoby niezłomnie walczyły o swoje ideały z narażeniem swojego życia oraz zdrowia.

Analizując poszczególne opisy czytelnik ma możliwość poznania w jakich warunkach dorastali omawiani bohaterowie, jak rodzina, pochodzenie oraz wykształcenie wpłynęły na

ich postawy patriotyczne, co działało się z nimi w czasie wojny oraz w jaki sposób walczyli o swoje ideały. To cenna lekcja historii w jaki sposób polscy patrioci żyjący w ZSRS dbali o duch patriotyczny. Słownik składa się z: spisu treści, spisu haseł, wstępu, ośmiu części, informacji o autorach, którzy stworzyli biogramy, wykazu skrótów, indeksu osób oraz aneksu. Do powstania słownika autorzy biogramów wykorzystali interesujące materiały źródłowe, literaturę podmiotu oraz przedmiotu. Książka zawiera wiele fotografii przedstawiających omawiane postaci oraz miejsca z nimi związane, co stanowi dodatkowy walor pracy.

Fundacja
**POMOC POLAKOM
NA WSCHODZIE**
im. Jana Olszewskiego

„Bon Kolbego dla pierwszaków i przedszkolaków 2025”

Fundacja „Pomoc Polakom na Wschodzie” im. Jana Olszewskiego rozpoczyna realizację zadania „Bon Kolbego dla pierwszaków i przedszkolaków na Litwie 2025”.

Zadanie realizowane jest dzięki środkom pozyskanym w konkursie Edukacja polonijna – wsparcie nauczania języka polskiego w lokalnych systemach oświaty, ogłoszonym przez Instytut Rozwoju Języka Polskiego im. św. Maksymiliana Marii Kolbego i finansowanym ze środków budżetu państwa.

Partnerem przedsięwzięcia na Litwie jest Stowarzyszenie Nauczycieli Szkół Polskich „Macierz Szkolna” w Wilnie.

Zadanie obejmuje nie tylko Litwę, lecz także Łotwę, Czechy (Zaolzie) oraz Ukrainę. We wszystkich krajach wsparcie realizowane jest w tej samej formule – wszyscy pierwszoklasiści otrzymują jednakowe zestawy szkolne, a przedszkola – jednolite zestawy materiałów edukacyjnych, dostosowane do potrzeb najmłodszych dzieci.

Na Litwie projekt obejmuje dwa działania:

- Bon Kolbego dla pierwszaków na Litwie – wyprawki szkolne dla 800 uczniów klas I w 48 polskich szkołach;
- Bon Kolbego dla przedszkolaków na Litwie – zbiorcze zestawy edukacyjne dla 758 dzieci z 59 polskich przedszkoli i grup przedszkolnych.

Celem przedsięwzięcia jest wzmocnienie atrakcyjności polskich szkół i przedszkoli, zachęcanie rodziców do wyboru edukacji w języku polskim od najwcześniejszych lat oraz wyrównywanie szans edukacyjnych dzieci polskiego pochodzenia w lokalnych systemach oświaty.

Projekt opiera się na doświadczeniu Fundacji w realizacji programu „Bon Pierwszaka”, funkcjonującego od 2016 roku oraz ubiegłorocznego pilotażu skierowanego do polskich przedszkoli i grup przedszkolnych na Litwie. Dzięki przejrzystej strukturze, wsparciu partnerów lokalnych i stabilnemu finansowaniu, stanowi istotny element systemowego wzmacniania polskiej edukacji na Litwie.

INSTYTUT ROZWOJU
JĘZYKA POLSKIEGO

Dofinansowano przez
Instytut Rozwoju Języka Polskiego
ze środków budżetu państwa

Z całego serca

* Z okazji Jubileuszu 85. Urodzin składamy najserdeczniejsze życzenia Panu **Henrykowi JANKOWSKIEMU** – wieloletniemu przewodniczącemu Trockiego Oddziału Rejonowego AWPL-ZChR, członkowi Rady Naczelnej AWPL-ZChR, długoletniemu wicemerowi rejonu trockiego.

Z głębokim szacunkiem i uznaniem dziękujemy za dziesięciolecie oddanej pracy na rzecz społeczności polskiej w rejonie trockim, nieustające zaangażowanie w życie społeczne i polityczne oraz budowanie wspólnoty opartej na wartościach, tradycji i wzajemnym szacunku.

Życzymy Panu przede wszystkim zdrowia, spokoju, pogody ducha oraz dalszych lat wypełnionych radością, satysfakcją z dokonań i serdecznością bliskich.

Niech jubileuszowe chwile będą źródłem dumy, a każdy kolejny dzień – okazją do uśmiechu i poczucia dobrze spełnionej misji.

Z wyrazami szacunku i serdecznymi pozdrowieniami

Trockie Oddziały Rejonowe AWPL-ZChR i ZPL

* 6 września Pani **Janina GIECZEWSKA** obchodzi 101. urodziny. Wiek – to tylko liczba lat, a Pani udowadnia, że można żyć pełnią życia w każdym wieku.

Z okazji wyjątkowego jubileuszu składam wyrazy najwyższego uznania oraz najserdeczniejsze życzenia zdrowia, wszelkiej pomyślności i wielu kolejnych lat pełnych rodzinnego ciepła, radości i miłości.

Wanda Miłto

* **Szanowna Pani Janino!**

Niezwykły wiek za Panią, a przed Panią jeszcze więcej niezwykłych chwil. Życzymy, by każdy dzień przynosił zdrowie, radość i miłość bliskich. Oby dalej inspirowała Pani nas swoim życiem pełnym mądrości i uśmiechu. Wszystkiego najlepszego w 101. Urodziny.

Zarząd oraz członkowie Koła „Rodzina Sybiracka”

* *Dziś jest dla nas ważna data,
Bowiem mamy Jubilata, sześćdziesiątkę świętujemy
Jubileusz uczcić chcemy.
Gdy się ma 60 lat, to wciąż piękny jest ten świat.
Trudne sprawy załatwione,
nauka, rodzina, praca, dom.
Synowie dorośli, rodziny założyli,
wnuki rosną, rozrabiają,
swego dziadka bardzo uwielbiają.
Ciężka praca już się prawie skończyła,
teraz jest perspektywa miła,
każdy dzień witaj z radością,
darz swych bliskich szczerą miłością,
przez życie idź z uśmiechem szerokim,
stawiaj czoło górą wysokim.*

Z okazji pięknego Jubileuszu Urodzin **Antoniemu ZACHARZEWSKIEMU** życzymy zdrowia, które pozwoli cieszyć się każdym dniem, pogody ducha, która rozpromieni serce. Niech Twoje serce zawsze przepełnia spokój i bije w rytmie szczęścia, a każdy dzień przynosi radość i spełnienie wszelkich marzeń.

Maria i Jan Lewiccy

* Szanownemu **Jarosławowi KLIMASZEWSKIEMU** z okazji Jubileuszu Urodzin składamy najserdeczniejsze życzenia: dobrego zdrowia, pogody ducha, spełnienia marzeń oraz wielu pięknych chwil spędzonych w gronie najbliższych i życzliwych osób.

Niech Dobry Bóg obdarza swoim błogosławieństwem i nieustannie wspiera swoją łaską.

Wszystkiego, co najlepsze, życzy

Koło ZPL w Bezdanych

* Pół wieku razem to jak piękna, starannie utkana tkanina, w której każdy splot to wspomnienie. Z okazji tej wyjątkowej rocznicy życzymy państwu **Danucie i Lechowi LEONOWICZOM**, by tkanina Waszego życia była nadal równie barwna, ciepła i trwała, a nadchodzące lata dodawały jej kolejnych wzorów.

W dniu 50. rocznicy ślubu – najlepsze życzenia

przekazuje Koło ZPL w Miednikach

Podzielamy ból i smutek oraz składamy wyrazy głębokiego współczucia **Leonowi KLUCZYKOWI**, słuchaczowi Polskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku w Wilnie, z powodu śmierci żony **Ireny**.

Rektor Ryszard Kuźmo i słuchacze PUTW

Rekordowy transfer

Około 130 milionów funtów, czyli 150 mln euro ma zapłacić Liverpool za szwedzkiego piłkarza Newcastle United Alexandra Isaaka. Negocjacje między mistrzem Anglii a klubem z Newcastle trwały od kilku tygodni, a 25-letni napastnik zostanie najdroższym piłkarzem w historii Premier League.

Polska dopiero trzecia

Reprezentacja Polski zajęła trzecie miejsce w rozegranym w krakowskiej Tauron Arenie XXI siatkarskim Memoriale Huberta Jerzego Wagnera. Ostatniego dnia rywalizacji biało-czerwoni przegrali 1:3 (20:25, 25:21, 19:25, 24:26) z Argentyną, która triumfowała w całym turnieju. Drugą lokatę zajęła Brazylia.

Drugie miejsce Polaków

Siatkarze plażowi Bartosz Łosiak i Michał Bryl zajęli drugie miejsce w turnieju Beach Pro Tour najwyższej rangi Elite 16 w Hamburgu. W finale przegrali z Norwegami Andersem Berntsenem Molem i Christianem Sandlie Soerumem 0:2 (23:25, 14:21).

Pierwsze podium Francuza

Prowadzący w klasyfikacji generalnej Australijczyk Oscar Piastri wygrał wyścig o Grand Prix Holandii. Drugie miejsce zajął broniący tytułu Holender Max Verstappen (Red Bull), a trzeci niespodziewanie był Francuz Isack Hadjar (Racing Bulls), który w tym sezonie debiutuje w F1 i po raz pierwszy stanął na podium.

Rasistowski wybryk litewskiego kibica

Kapitan reprezentacji Niemiec koszykarzy, Dennis Schroeder, padł ofiarą rasistowskiego ataku podczas zwycięskiego meczu w mistrzostwach Europy z Litwą (107:88) w Tampere. Jeden z kibiców został wykluczony z dalszej części turnieju – podała FIBA.

Prezydent IBU skazany za korupcję

Były prezydent Międzynarodowej Unii Biathlonu (IBU) 79-letni Anders Bessberg został skazany za korupcję. Na koszt Rosjan miał korzystać z prostytutek i brać udział w polowaniach. Otrzymał też gotówkę i cenne zegarki. Sąd prawomocnie orzekł wobec Norwega 3 lata bezwzględnego więzienia.

Pierwsza porażka biało-czerwonych na Eurobaskecie

Nadzieja na nieoczekiwany sukces

Porażka z Francją studzi nastroje kibiców, ale wcale nie zamazuje dotychczasowych dokonań – bilans 3-1, a przede wszystkim forma reprezentacji Polski wciąż daje nadzieję na dobry wynik na EuroBaskecie. Francuzi, wicemistrz olimpijski i jeden z faworytów turnieju, żeby nas pokonać, musieli się jednak namęczyć.

Mateusz Ponitka podszedł do Jordana Loyda dziękując mu za wielką walkę. Igor Milicić podziękował sędziom, a potem poszedł uścisnąć dłoń Robertowi Lewandowskiemu i Piotrowi Zielińskiemu. Po chwili dołączyli do niego wszyscy koszykarze – Mateusz Ponitka przybił piątkę z „Lewym” oraz z jego kolegami z reprezentacji, za kapitanem poszli pozostali gracze. Chwilę później obie reprezentacje zrobiły sobie pamiątkowe zdjęcie i rozmawiali na środku parkietu. Polacy pięknie walczyli z Francją, ale przegrali 76:83. Z bilansem 3-1 zajmują w tej chwili drugie miejsce w grupie EuroBasketu.

A my zastanawiamy się, co będzie dalej. Słowenia, Izrael i Islandia, które pokonaliśmy w trzech pierwszych spotkaniach EuroBasketu w Katowicach, nie są zespołami z najwyższej półki. Dwa pierwsze mają w swoich składach wielkie gwiazdy NBA, ale w rankingach umieszczani byli przed turniejem poza szeroką czołówką. Z kolei Islandia to słabeusz, który na EuroBaskecie jeszcze nie wygrał meczu. Dlatego tak, jak trzy zwycięstwa Polaków zrobiły na nas wrażenie, tak nie pozwalały wyciągać mocnych wniosków na temat siły polskiej drużyny. Pewne było jedno – twarda, charakterna drużyna Igora Milicića znów, jak trzy lata temu, jest głodna dobrego basketu. I znów może być czarnym koniem turnieju.

Porażka z Francją tego nie zmie-

W ataku Jordan Loyd, który kolejny raz był najskuteczniejszym zawodnikiem kadry Polski i do kosza Francuzów wrzucił 18 punktów

nia, wszystko wciąż jest aktualne. Graliśmy z bardzo silnym rywalem, który mimo przebudowy składu, odmłodzenia i zmiany trenera, wciąż jest klasową ekipą z graczami NBA i Euroligi. Przed startem rywalizacji Francuzi typowani byli nie tylko do wygrania grupy w Katowicach, ale też do walki o medale. Tymczasem z Polską mieli problemy, momentami to my prowadziliśmy grę i byliśmy z przodu, faworyci musieli w drugiej połowie pokazać wszystko, co mają najlepsze – szczególnie Guerschon Yabusele, koszykarz NBA. Bo reprezentacja Polski to nie są potulni chłopcy, którzy chcą stać w drugim szeregu. Selekcjoner Igor Milicić, kapitan Mateusz Ponitka, strzelec Jordan Loyd i wartościowa grupa ich pomocników wiedzą, że dla nich w tym turnieju jeszcze wszystko jest do wzięcia. Po meczu z Francją wiemy, że stać ich na równą walkę z najlepszymi.

Przed turniejem planem minimum dla Biało-Czerwonych było wyjście z grupy, a ćwierćfinał był

określany dobrym wynikiem. Rezultat ponad to byłby sensacją – strefa medalowa i miejsce w czwórce, czyli powtórzenie sprzed trzech lat, jest marzeniem. Jesteśmy w formie, jesteśmy zgrani, mamy gwiazdy i liderów, a drużyna pokazuje charakter, ale w turnieju wciąż są od nas zespoły dużo silniejsze.

Tu posłużę się cytatem z tekstu Jakuba Wojczyńskiego z „Przeglądu Sportowego”: „Polska jest jednym z sześciu zespołów bez koszykarza z NBA. Polska ma tylko jednego zawodnika z Euroligi. Zero plus jeden daje razem jeden. Dla porównania w turnieju jest sześć reprezentacji, w których suma koszykarzy z NBA i Euroligi wynosi co najmniej dziewięć. Różnica umiejętności i doświadczenia między Polakami a np. Serbami, Niemcami czy Turkami jest znacząca. Przy takich zawodnikach jak Nikola Jokić, Franz Wagner czy Alperen Sengun naprawdę można dojść do wniosku, że w hipotetycznej konfrontacji mogą naszych ograć samym talentem”.

To wszystko prawda, to głos rozsądku. Kibic ma jednak do wyboru dwie opcje – twarzą stać na ziemi i powtarzać, że już miejsce w ósemce będzie bardzo dobrym wynikiem, albo dać się ponieść chwili, ekscytacji zwyciężskim zespołem i liczyć na niespodziewane sukcesy.

Czeka nas ostatni mecz fazy grupowej z Belgią i w tym przypadku będziemy faworytem, zwycięstwo to obowiązek. Awans do 1/8 finału mamy zapewniony, ale chodzi o to, by wyjść z katowickiej grupy z jak najlepszego miejsca, by w pierwszym meczu fazy pucharowej grać z teoretycznie słabszym zespołem. Przed ostatnią kolejką możliwych jest kilka rozstrzygnięć – Polska może być pierwsza, druga lub trzecia w zależności od wyników. Biało-Czerwoni trafią na zespół z grupy C, w której rywalizacja jest bardzo zacięta. W tej chwili prowadzą w niej Grecy (3-1) przed Włochami (3-1), dalej są Hiszpania (2-2), Gruzja (2-2) oraz Bośnia i Hercegowina (2-2).

Lukasz Cegliński

Jakub Kiwior został zawodnikiem FC Porto

Dwóch reprezentantów Polski w portugalskim klubie

Piłkarz reprezentacji Polski Jakub Kiwior został zawodnikiem FC Porto – ogłosił klub z północno-zachodniej Portugalii. Przejście z Arsenalu Londyn zostało sfinalizowane w ostatnim dniu okienka transferowego.

W komunikacie władze „Smoków” przekazały, że w następstwie negocjacji z Arsenalem ustalono wypożyczenie Kiwiora do FC Porto za kwotę 2 mln euro. Umowa obejmuje opcję ostatecznego transferu polskiego obrońcy i „całości praw ekonomicznych zawodnika za kwotę 17 mln euro”.

„Wydatki zostaną powiększone o maksymalne wynagrodzenie zmienne w wysokości 5 mln euro w zależności od osiągnięcia określonych celów” – przekazała dyrekcja FC Porto. Kierownictwo portugalskiego klubu sprecyzowało, że transfer Jakuba Kiwiora nie był negocjowany przy udziale pośredników. Dodało, że Polak w ekipie „Smoków” będzie grał z numerem 4. Według portugalskich mediów Kiwior znalazł się na celowniku FC Porto już w 2024 r. Szczególnie zainteresowanym jego sprowadzeniem na Estádio do Dragão był prezes klubu André Villas-Boas.

W pierwszej rozmowie dla biura prasowego FC Porto Kiwior wyraził zadowolenie z możliwości reprezentowania „wielkiego klubu o bogatej historii”. Dodał, że jest pod wrażeniem kibiców oraz atmosfery panującej na stadionie „Smoków”.

– Podpisanie kontraktu z FC Porto to dla mnie ogromna przyjemność, ponieważ znam historię tego klubu i wiem, że jest to wielki klub, więc jestem

Jakub Kiwior w portugalskim klubie będzie grał pod numerem „4”

bardzo szczęśliwy – powiedział Kiwior, dodając, że oczekiwanie na finalizację transferu do Portugalii „trochę go kosztowało” z uwagi na przedłużające się negocjacje. Odnotował, że w portugalskim klubie będzie mieć okazję gry ze swoim kolegą z reprezentacji Polski Janem Bednarkiem, który w lipcu przyszedł do Porto z Southampton.

Już w czwartek obaj reprezentanci Polski zagrają w meczu eliminacyjnym do MŚ na wyjeździe z Holandią, a w poniedziałek u siebie – z Finlandią.